

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v hlavním líčení konaném dne 23. května 2024 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jany Bodečkové, Ph.D., a přísedících Ing. Hany Demlové a Ing. Michala Kohouta,

takto:

Obžalovaný

██████████, narozený ██████████, ██████████, trvale bytem ██████████, ██████████,

je vinen, že

I.

v přesně nezjištěné době od druhé poloviny ██████████ 2020 do konce ██████████ 2022 jednak v ██████████, na adrese ██████████, kde v té době žil ve společné domácnosti jako partner matky poškozené – ██████████, narozené ██████████, jednak **na ostrově ██████████ v Řecku**, kdy byl jako partner matky poškozené – ██████████ na společné rodinné dovolené v hotelu ██████████, v úmyslu dosáhnout sexuálního uspokojení, vykonával, nebo se pokusil vykonat na nezletilé poškozené ██████████, narozené ██████████, pohlavní styky, a to

1. v přesně nezjištěné době v druhé polovině ██████████ 2020 v ██████████, na adrese ██████████, kde v té době žil ve společné domácnosti jako partner matky poškozené – ██████████, narozené ██████████, nejméně ve 2 případech, v ██████████ pokoji a v ██████████, osahával nezletilou poškozenou ██████████, narozenou ██████████, přes oblečení mezi nohama, na prsou, na břicho a na zadnici, kdy nezletilá poškozená se tomuto jednání obžalovaného ze strachu a pro akutní stresovou reakci nebránila a jednání obžalovaného strpěla,

Shodu s prvopisem potvrzuje ██████████.

2. v přesně nezjištěné době od [REDACTED] 2021 do [REDACTED] 2021 v [REDACTED], na adrese [REDACTED], kde v té době žil ve společné domácnosti jako partner matky poškozené – [REDACTED], narozené [REDACTED], sešel s nezletilou poškozenou [REDACTED], narozenou [REDACTED], z terasy domu na [REDACTED], kde poškozená nabírala seno pro králíky, a když byla poškozená k obžalovanému otočená zády, přistoupil k ní zezadu, rukama ji začal osahávat pod oblečením na holých prsou, poté jí stáhnul tepláky s kalhotkami ke kotníkům a svůj ztopořený penis se poškozené zezadu snažil zasunout do vagíny, což se mu však nepodařilo, nezletilá poškozená toto jednání obžalovaného ze strachu a pro akutní stresovou reakci strpěla, nijak se mu nebránila, a po skončení tohoto útoku si oblékla tepláky a utekla do domu,
3. v přesně nezjištěné době od [REDACTED] 2021 do [REDACTED] 2021 v [REDACTED], na adrese [REDACTED], kde v té době žil ve společné domácnosti jako partner matky poškozené – [REDACTED], narozené [REDACTED], opakovaně, v přesně nezjištěném počtu případů, v [REDACTED] pokoji, v [REDACTED], anebo v [REDACTED] pokoji nezletilé poškozené [REDACTED], narozené [REDACTED], poškozenou osahával na holém těle pod oblečením na prsou a mezi nohama, strkal jeden nebo i dva prsty do vagíny poškozené, kdy nezletilá poškozená se žádným způsobem fyzicky nebránila a jednání obžalovaného strpěla ze strachu a pro akutní stresovou reakci,
4. v přesně nezjištěné době od [REDACTED] 2021 do [REDACTED] 2021 na ostrově [REDACTED] v Řecku, kdy byl jako partner matky poškozené – [REDACTED], narozené [REDACTED], na společné rodinné dovolené v hotelu [REDACTED], využil toho, když nezletilá poškozená [REDACTED], narozená [REDACTED], četla zprávu na mobilním telefonu a byla opřená o balkonové zábradlí, zezadu k ní přistoupil, nadzvednul jí šátek uvázaný přes kalhotky od plavek, stáhnul jí plavkové kalhotky a pokoušel se jí nejméně 2x zasunout svůj ztopořený penis do vagíny, což se mu nepodařilo, a když zaslechl z jiného pokoje matku poškozené, svého jednání zanechal, nezletilá poškozená toto jednání obžalovaného ze strachu a pro akutní stresovou reakci strpěla a nijak se nebránila,
5. v přesně nezjištěné době od [REDACTED] 2021 do [REDACTED] 2021 na ostrově [REDACTED] v Řecku, kdy byl jako partner matky poškozené – [REDACTED], narozené [REDACTED], na společné rodinné dovolené v hotelu [REDACTED],
v jednom případě využil toho, že nezletilá poškozená [REDACTED], narozená [REDACTED], plavala s kruhem v moři, doplaval k ní, uchopil ji za zadní část těla – boky, pod vodou jí odtáhnul kalhotky od plavek a pokoušel se zasunout svůj ztopořený penis zezadu do vagíny poškozené, což se mu po opakovaných pokusech částečně podařilo, nezletilá poškozená toto jednání obžalovaného ze strachu a pro akutní stresovou reakci nejprve strpěla, avšak poté obžalovaného kopla nohou do těla, načež obžalovaný svého jednání zanechal,
ve druhém případě opět využil toho, že nezletilá poškozená [REDACTED], narozená [REDACTED], plave v moři, doplaval k ní, vyndal před ní ztopořený penis, poškozená reagovala otočením se zády k obžalovanému, obžalovaný se pak pokoušel zasunout ztopořený penis zezadu do vagíny nezletilé poškozené, poškozená toto jednání obžalovaného ze strachu a pro akutní stresovou reakci strpěla, obžalovaný svého jednání proti poškozené zanechal poté, kdy na ně matka nezletilé poškozené ze břehu volala, aby se vrátili,
6. v přesně nezjištěné době od [REDACTED] 2022 do [REDACTED] 2022 v [REDACTED], na adrese [REDACTED] č. p. [REDACTED], kde v té době žil ve společné domácnosti jako partner matky poškozené – [REDACTED], narozené [REDACTED], opakovaně, v přesně nezjištěném počtu případů, v [REDACTED] pokoji, v [REDACTED] nebo v [REDACTED] pokoji osahával na holém těle pod oblečením na prsou a mezi nohama nezletilou poškozenou [REDACTED], narozenou [REDACTED], které opakovaně strkal do vagíny prsty, například ve večerních hodinách, když nezletilá poškozená seděla na [REDACTED] na vyzdřeném podkladě, obžalovaný k ní přistoupil z pravé strany a začal ji osahávat pod oblečením na holých prsou a na holé vagíně, zasouval jí do vagíny současně 2 prsty, kdy nezletilá poškozená se touto jednání obžalovaného zpočátku nijak ani slovně nebránila a ze strachu a pro akutní stresovou reakci ho přesně nezjištěnou dobu strpěla, potom vstala, v domnění, že tím zabrání

dalšímu osahávání a prstění, a sedla si do trávy, obžalovaný však v tomto jednání nadále pokračoval tím způsobem, že si za ni zezadu kleknul a opětovně ji začal osahávat pod oblečením na holém těle a zasouval jí prsty do vagíny, a teprve poté, co nezletilá poškozená ze sedu vstala a opakovaně ho vyzvala, aby odešel, obžalovaný se z místa vzdálil,

7. v přesně nezjištěné době od [REDAKCE] 2022 do [REDAKCE] 2022, o 2 sobotách, v [REDAKCE], na adrese [REDAKCE], kde v té době žil ve společné domácnosti jako partner matky poškozené – [REDAKCE], narozené [REDAKCE], ve 2 případech vešel v ranních hodinách do [REDAKCE] pokoje, ve kterém v tu dobu spala nezletilá poškozená [REDAKCE], narozená [REDAKCE], která ležela na pravém boku na své posteli, obžalovaný si zezadu lehnul k tělu poškozené, kterou vzbudil, stáhnul jí kalhotky pod zadnici a svůj ztopořený penis se pokoušel zasunout do vagíny nezletilé poškozené, což se mu ani v jednom případě nepodařilo, načež obžalovaný svého jednání zanechal a z pokoje odešel, kdy ve druhém případě, co se mu nepovedlo zasunout svůj ztopořený úd do vagíny poškozené, nad nezletilou poškozenou masturboval na zadnici až do svého vyvrcholení, poškozená toto jednání obžalovaného ze strachu a pro akutní stresovou reakci strpěla a nijak se mu nebránila,

kdy shora uvedená jednání pod body 1. – 7. obžalovaný spáchal, ačkoliv od počátku věděl, že se v případě nezletilé poškozené [REDAKCE], narozené [REDAKCE], jedná o osobu mladší 15 let, neboť znal skutečný věk poškozené (v době činu [REDAKCE] nebo [REDAKCE] let),

v případech pod body 1. – 7. byl nejméně srozuměn, že vykonává pohlavní styk v různé formě, nebo se pokouší o pohlavní styk souloží proti vůli nezletilé poškozené, která nebyla schopna od samého počátku sexuálního jednání obžalovaného pro svůj věk, nedostatečnou mravní vyspělost, kdy zpočátku sexuální útoky obžalovaného nechápala a byla zmatena, pro soužití s obžalovaným jako druhem matky nebo pobyt v cizím prostředí na dovolené a v moři se vzdáleností od břehu, jakož i ze strachu a zejména pro nastalé akutní stresové reakce, projevující se tzv. zamrznutím, adekvátně reagovat na sexuální ataky ze strany obžalovaného slovním či fyzickým odporem, kdy takový bezbranný stav u nezletilé poškozené byl pro obžalovaného dostatečně zřejmý i z absolutní absence slovních projevů a pohybů těla poškozené během sexuálních ataků, u kterých vždy vystupovala pasivně a nehybně, a dále z následného, vůči obžalovanému vyhýbavého, chování poškozené ve společné domácnosti, po kterém obžalovaný v sexuálním jednání, i přes vědomí o introvertní povaze poškozené, nadále pokračoval,

v případech pod bodem 5. obžalovaný proti nezletilé poškozené s cílem dosažení vlastního pohlavního uspokojení využil i fyzické síly a převahy svého těla, neboť ji v moři chytil zezadu za boky těla tak, aby se mohl pokoušet proniknout penisem ve vodě do vagíny poškozené, což se mu v jednom případě po opakovaných pokusech částečně podařilo,

a v případech pod bodem 7. dále jednal v domněnku, že nezletilá spí, neuvědomuje si sexuální útoky, a že tedy toho času absolutně není schopna reagovat na sexuální jednání ze strany obžalovaného od počátku fyzickým či slovním odporem, kdy úsudek o takovém bezbranném stavu u nezletilé poškozené byl pro obžalovaného patrný z předstírání spánku poškozené, které bylo spojeno s nedostatkem slovních projevů a fyzických pohybů těla poškozené v době sexuálních ataků,

II.

v přesně nezjištěné době od [REDAKCE] 2021 do [REDAKCE] 2021 na ostrově [REDAKCE] v Řecku, kdy byl jako partner matky poškozené – [REDAKCE], narozené [REDAKCE], na společné rodinné dovolené v hotelu [REDAKCE], ve večerních hodinách, poté, co nezletilá poškozená [REDAKCE], narozená [REDAKCE], přišla do pokoje, ve kterém obžalovaný ležel v posteli s matkou poškozené, která v tu dobu již spala, využil této situace a před nezletilou poškozenou si vyndal svůj penis z krátkých kalhot a začal před poškozenou masturbovat, nezletilá poškozená z pokoje odešla, přičemž obžalovaný toto jednání spáchal s vědomím, že takto ohrožuje mravní vývoj nezletilé

poškozené, ačkoliv věděl, že se jedná o dítě, potažmo o osobu mladší 15 let, neboť znal skutečný věk poškozené (■ let),

tedy

pod bodem I. 1. – 7.:

jiného násilím a zneužívaje bezbrannosti donutil k pohlavnímu styku, uvedený čin spáchal souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, nebo se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k úmyslnému donucení jiného k pohlavnímu styku souloží se zneužitím bezbrannosti, a čin spáchal na dítěti mladším patnácti let,

pod bodem II.:

úmyslně ohrozil mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu,

čímž spáchal

pod bodem I. 1. – 7.:

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, dílem dokonaný, dílem ukončený ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, ve formě pokračování podle § 116 tr. zákoníku,

pod bodem II.:

přechin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému** nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání **5 (pěti) let a 6 (šesti) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu odnětí svobody zařazuje do **věznice s ostrahou**.

Podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá **ochranné léčení sexuologické v ambulantní formě**.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen zaplatit na **náhradě nemajetkové újmy** poškozené ■■■■■, narozené ■■■■■, trvale bytem ■■■■■, ■■■■■, zastoupené zákonnou zástupkyní ■■■■■, narozenou ■■■■■, trvale bytem ■■■■■, částku ■■■■■ Kč.

Podle § 229 odst. 2 tr. řádu se poškozená ■■■■■, narozená ■■■■■, trvale bytem ■■■■■, ■■■■■, zastoupená zákonnou zástupkyní ■■■■■, narozenou ■■■■■, **odkazuje se zbytkem** svého nároku na **náhradu nemajetkové újmy** na řízení ve věcech občanskoprávních.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se poškozená ■■■■■, narozená ■■■■■, trvale bytem ■■■■■, **odkazuje se** svým nárokem na **náhradu nemajetkové újmy** na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Státní zástupce Okresního státního zastupitelství v Chrudimi podal dne 2. 1. 2024 k Okresnímu soudu v Chrudimi obžalobu na obžalovaného ■■■■■ pro jednání, ve kterých byl spatřován zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku a přechin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

Shodu s prvopisem potvrzuje ■■■■■.

2. Popis skutků dle obžaloby spočíval v tom, že obžalovaný

1. v přesně nezjištěné době od cca [REDAKCE], 2020 nejméně do [REDAKCE] 2020 v [REDAKCE] č. p. [REDAKCE], kde v té době žil ve společné domácnosti jako partner matky [REDAKCE], nar. [REDAKCE] poškozené nezletilé [REDAKCE], nar. [REDAKCE], nejméně ve 2 případech, v [REDAKCE] pokoji a v [REDAKCE] osahával nezletilou poškozenou přes oblečení mezi nohama a na prsou, kdy se nezletilá poškozená jeho jednání ze strachu, aby ji neuhodil, nebránila, jeho jednání strpěla, kdy tohoto jednání se dopustil přesto, že věděl, že se jedná o osobu mladší 15 let, neboť znal přesný věk poškozené (tehdy [REDAKCE] let),

2. v přesně nezjištěné době od [REDAKCE] 2021 nejméně do [REDAKCE] 2021 v [REDAKCE], kde v té době žil ve společné domácnosti jako partner matky poškozené nezletilé [REDAKCE], nar. [REDAKCE], sešel s poškozenou z terasy domu na [REDAKCE], kde nezletilá poškozená nabírala seno pro králíky, a když k němu byla otočená zády, přistoupil k ní zezadu, rukama ji začal osahávat pod oblečením na holých prsou, poté jí stáhnul tepláky s kalhotkami ke kotníkům a svoje

ztopořené přirození se jí zezadu snažil zasunout do jejího přirození, což se mu ale nepodařilo, nezletilá jeho jednání ze strachu strpěla, nijak se mu nebránila a poté, co nabrala seno, oblékla si tepláky a utekla do domu, tohoto jednání se dopustil přesto, že věděl, že se jedná o osobu mladší 15 let, kdy znal skutečný věk nezletilé poškozené (tehdy [REDAKCE] let),

3. v přesně nezjištěné době od [REDAKCE] 2021 do [REDAKCE] 2021 v [REDAKCE], kde v té době žil ve společné domácnosti jako partner matky poškozené nezletilé [REDAKCE], nar. [REDAKCE], s frekvencí 1x, 2x, někdy i 3x za měsíc, v [REDAKCE], v [REDAKCE] nebo v [REDAKCE] pokoji nezletilé poškozené, tuto osahával na holém těle pod oblečením na prsou a mezi nohama, kdy jí strkal do jejího přirození ukazováček a prostředníček a tzv. jí prstil, přičemž nezletilá poškozená se žádným způsobem nebránila a jeho jednání strpěla ze strachu, aby ji neuhodil, tohoto jednání se dopustil přesto, že věděl, že se jedná o osobu mladší 15 let, neboť znal přesný věk poškozené (tehdy [REDAKCE] let),

4. v přesně nezjištěné době od [REDAKCE] 2021 do [REDAKCE] 2021 na ostrově [REDAKCE] v Řecku, kdy byl jako partner matky poškozené nezletilé [REDAKCE], nar. [REDAKCE], na společné rodinné dovolené v hotelu [REDAKCE], využil toho, když nezletilá poškozená četla zprávu na mobilním telefonu a byla opřená o balkonové zábradlí, zezadu k ní přistoupil, nadzdvihnul jí šaty, stáhnul kalhotky od plavek a pokoušel se jí 3x zasunout svoje ztopořené přirození do jejího přirození, a když se mu to nepodařilo, svého jednání zanechal, poškozená nezletilá jeho jednání ze strachu strpěla a nijak se nebránila, tohoto jednání se dopustil přesto, že věděl, že se jedná o osobu mladší 15 let, kdy znal skutečný věk poškozené (tehdy [REDAKCE] let),

5. v přesně nezjištěné době od [REDAKCE] 2021 do [REDAKCE] 2021 na ostrově [REDAKCE] v Řecku, kdy byl jako partner matky poškozené nezletilé [REDAKCE], nar. [REDAKCE], na společné rodinné dovolené na ostrově [REDAKCE] v Řecku, v hotelu [REDAKCE],

- v jednom případě využil toho, že poškozená nezletilá plave s kruhem v moři, doplaval k ní, pod vodou ji sahal pod plavky na její přirození, poté jí stáhnul kalhotky od plavek po kolena a pokoušel se zasunout svoje ztopořené přirození zezadu do přirození poškozené nezletilé, což se mu po 3 pokusech částečně podařilo, poškozená nezletilá jeho jednání ze strachu nejprve strpěla, a když se ho snažila kopem nobou od sebe odstrčit, svého jednání zanechal, tohoto jednání se dopustil přesto, že věděl, že se jedná o osobu mladší 15 let, kdy znal skutečný věk poškozené (tehdy [REDAKCE] let),

- ve druhém případě opět využil toho, že poškozená nezletilá plave s kruhem v moři, doplaval k ní, pod vodou ji sahal pod plavky na její přirození, poté jí stáhnul kalhotky od plavek po kolena a cca 3x se pokoušel zasunout svoje ztopořené přirození zezadu do přirození poškozené nezletilé, což se mu nepodařilo, poškozená jeho jednání ze strachu strpěla, svého jednání zanechal poté, když na ně matka nezletilé poškozené ze břehu volala, aby se vrátili, tohoto jednání se dopustil přesto, že věděl, že se jedná o osobu mladší 15 let, kdy znal skutečný věk poškozené (tehdy [REDAKCE] let),

6. v přesně nezjištěné době od [REDAKCE] 2021 do [REDAKCE] 2021 na ostrově [REDAKCE] v Řecku, kdy byl jako partner matky poškozené nezletilé [REDAKCE], nar. [REDAKCE], na společné rodinné dovolené v hotelu [REDAKCE],

ve večerních hodinách, poté, co nezletilá poškozená přišla do pokoje, který obýval s její matkou, která v tu dobu již spala, využil této situace, a před poškozenou nezletilou si vyndal svoje přirození z krátkých kalhot a začal před ní masturbovat, nezletilá poškozená z pokoje odešla, tohoto jednání se dopustil přesto, že věděl, že se jedná o osobu mladší 15 let, kdy znal skutečný věk nezletilé poškozené (tehdy ■ let),

7. v přesně nezjištěné době od ■ 2022 do ■ 2022 v ■ na ulici ■, kde v té době žil ve společné domácnosti jako partner matky poškozené nezletilé ■, nar. ■, s frekvencí cca 2x do měsíce, v ■ pokoji, v ■ nebo v ■ pokoji nezletilé poškozené, tuto osahával na holém těle pod oblečením na prsou a mezi nohama, kdy jí strkal do jejího přirození ukazováček a prostředníček a tzv. ji prstil, přičemž nezletilá poškozená se žádným způsobem nebránila a jeho jednání strpěla ze strachu, aby ji neuhodil, tohoto jednání se dopustil přesto, že věděl, že se jedná o osobu mladší 15 let, neboť znal přesný věk poškozené (tehdy ■ let),

8. v přesně nezjištěné době od ■ 2022 nejméně do ■ 2022 v ■, kde v té době žil ve společné domácnosti jako partner matky poškozené nezletilé ■, nar. ■, ve večerních hodinách, když nezletilá poškozená seděla na zděném oplocení ■, která přiléhá k terase domu, přistoupil k ní z pravé strany a rukama ji začal osahávat pod oblečením na bolích prsou a na holém přirození, přitom jí zasouval do jejího přirození 2 prsty, tzv. ji prstil, přičemž se nezletilá poškozená nijak nebránila a jeho jednání ze strachu přesně nezjištěnou dobu strpěla, poté vstala a v domněn, že tím zabráni dalšímu osahávání a prstění, si sedla pod zídku do trávy, ve svém jednání však nadále pokračoval tím způsobem, že si za ni zezadu kleknul a opětovně ji začal osahávat pod oblečením na prsou a zasouval jí 2 prsty do jejího přirození, tzv. ji prstil, a teprve poté, co mu nezletilá několikrát zopakovala, aby odešel, svého jednání cca po 5 minutách zanechal, tohoto jednání se dopustil přesto, že věděl, že se jedná o osobu mladší 15 let, kdy znal skutečný věk nezletilé poškozené (tehdy ■ let),

9. v přesně nezjištěné době od měsíce ■ 2022 do měsíce ■ 2022 (jednalo se o 2 dny v týdnu – 2 soboty), v ■, na ulici ■ kde v té době žil ve společné domácnosti jako partner matky poškozené nezletilé ■, nar. ■, nejméně ve 2 případech vešel v ranních hodinách do ■ pokoje, kde v tu dobu spala nezletilá poškozená, která ležela na pravém boku na své posteli, odtáhl z ní příkrývek, stáhnul ji kalhotky a přilehl k ní zezadu a svůj ztopořený úd se snažil zasunout do jejího přirození, což se mu ani v jednom případě nepovedlo, a svého jednání zanechal a z pokoje odešel, přičemž ve druhém případě, když se mu nepodařilo zasunout svoje ztopořené přirození do přirození nezletilé poškozené, nad nezletilou poškozenou masturboval až do svého vyvrcholení na její zadek, nezletilá poškozená jeho jednání ze strachu strpěla a nijak se nebránila, tohoto jednání se dopustil přesto, že věděl, že se jedná o osobu mladší 15 let, neboť znal přesný věk poškozené (tehdy ■ let).

3. Okresní soud v Chrudimi v rámci předběžného projednání obžaloby rozhodl podle § 188 odst. 1 písm. a) tr. řádu usnesením ze dne 26. 1. 2024, č. j. 1 T 2/2024-213, o předložení věci k rozhodnutí o věcné příslušnosti Vrchnímu soudu v Praze. Usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 12. 3. 2024, č. j. 10 Ntd 6/2024-219, byla podle § 24 odst. 1 tr. řádu věc přikázána k projednání a rozhodnutí Krajskému soudu v Hradci Králové, jako soudu prvního stupně, s odůvodněním možného právního posouzení skutků dle obžaloby i v rozsahu kvalifikované skutkové podstaty zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odst. 3 tr. zákoníku, nebo jako zločinu znásilnění podle § 185 odst. 3 písm. a), c) tr. zákoníku, které spadají pod věcnou příslušnost krajského soudu, jako soudu první instance. Vrchní soud v Praze ve vydaném rozhodnutí nepředjímal skutkové a právní závěry na předmětnou trestní věc, které odvisely od provedených důkazů. V trestní věci bylo Krajským soudem v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ve dnech 22. 5. 2024 a 23. 5. 2024 konáno hlavní líčení, vždy za osobní přítomnosti obžalovaného.

Procesní část

4. Obžalovaný ■ u hlavního líčení před soudem prohlásil vinu skutky a právní kvalifikaci dle původní obžaloby, tedy zločinem pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku a přečinem ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Nesouhlasil tedy s výsledným upozorněním soudu ke dni 23. 5. 2024 na možnou změnu právního posouzení skutku

oproti obžalobě, nad rámec přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, na zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, dílem ukončený ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku. Soud stanul před procesně nestandardním terénem, kdy nebylo adekvátním postupem rozhodovat o prohlášení viny obžalovaného již po přednesu obžaloby, a naopak bylo nutné provedení dalšího dokazování, nad rámec opatřených důkazů z přípravného řízení. Účelem institutu prohlášení viny má být i nedokazování viny u hlavního líčení, avšak v tomto případě bylo třeba provést důkazy nejméně k otázce (ne)způsobení těžké újmy na psychickém zdraví nezletilé poškozené [REDAKCE]. Například i v situaci, kdy by obžalovaný po právní stránce souhlasil, že spáchal znásilnění a že těžká újma na zdraví vznikla, by nebylo legitimní prohlášení viny soudem přijmout před dalším dokazováním. Bylo tedy žádoucí dát obžalovanému procesní prostor se vyslovit, po poučení soudem o možnosti změny právní kvalifikace v poměru k obžalobě, k otázce prohlášení viny až po provedení/doplnění relevantních důkazů. V opačném případě, byť přijetí prohlášení viny soudem nemá nárokovou povahu (ad § 206c odst. 5 tr. řádu), by mohl být obžalovaný fakticky zkrácen v právech, neboť by neměl možnost řádně prohlásit vinu a dovolávat se eventuální aplikace § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku o mimořádném snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici zákonné trestní sazby z důvodu prohlášení viny, které, ač nejde o obligatorní postup soudu, je zákonem upraveno jako jedna z možností k podkročení spodní hranice trestní sazby odnětí svobody v trestním řízení. Jinak řečeno, i kdyby soud prvního stupně po prohlášení viny neshledal důvod k uložení trestu odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby stanovené zákonem, mohl by obžalovaný tuto argumentaci uplatnit v odvolacím řízení apod.

5. Soud u hlavního líčení dne 23. 5. 2024 prohlášení viny obžalovaného podle § 206c odst. 5 tr. řádu usnesením nepřijal, neboť obžalovaný i po provedení dokazování a upozornění soudem ve smyslu § 225 odst. 2 tr. řádu prohlásil vinu pouze v rozsahu původní obžaloby zločinem pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku, když toto prohlášení viny nebylo dle názoru soudu prvního stupně souladné se zjištěným skutkovým stavem a ani zčásti ke skutku 6. obžaloby nebylo vhodné prohlášení viny přijímat s ohledem na okolnosti případu a vyjádření ostatních stran.

Skutkové a právní posouzení

6. Na podkladě dokazování provedeného u hlavního líčení, kdy byly hodnoceny důkazy jednotlivě i ve vzájemné souvislosti ve smyslu § 2 odst. 6 tr. řádu, dospěl trestní soud k závěru, že vina obžalovaného byla spolehlivě prokázána, a to pro skutky – trestné činy tak, jak byly vymezeny ve výrocích I. a II. o vině rozsudku.
7. Obžalovaný [REDAKCE] se u hlavního líčení *doznal* k celému skutkovému ději dle obžaloby. I v přípravném řízení *majoritně* potvrzoval, že jednání spáchal, až na rozšíření sdělení obvinění jednak pro skutky 2. a 8. obžaloby, které si tehdy tvrzeně nevybavoval, jednak pro skutek 6. obžaloby, který vylučoval s tím, že si ho musela nezletilá poškozená [REDAKCE] vymyslet, aby případů proti obžalovanému bylo více (č. l. 111 – 112). Před soudem však obžalovaný jednoznačně *aproboval vinu* v rozsahu kompletní skutkové žalobní části. Nedokázal mimoto transparentně zdůvodnit, proč v přípravném řízení dílem poukazoval na lež poškozené, nebo na svou nedostatečnou paměť ohledně jednání shora, kterých se dopustil. U výsledku policejního orgánu obžalovaný dále označoval za *spouštěč* sexuálních útoků, že nezletilá poškozená chodila polonahá ve spodním prádle, nebo zahalena do ručníku po odchodu ze sprchy. U hlavního líčení řečenou obhajovací verzi opustil a prvotní impuls k počátku sexuálního atakování poškozené [REDAKCE] neodůvodnil.
8. S doznáním se obžalovaného ke skutkům dle obžaloby *korespondovala* svědecká výpověď nezletilé poškozené [REDAKCE] – osoby mladší 18 let z přípravného řízení, jež byla soudem z titulu usnesení vydaného podle § 102 odst. 2 tr. řádu u hlavního líčení přečtena. Svědkyně – poškozená [REDAKCE] popsala sexuální incidenty s obžalovaným [REDAKCE] *shodně s popisem skutků* ve výrocích I. a II. o vině rozsudku. O nedobrovolném pohlavním styku se nezletilá

poškozená od společné dovolené v [REDAKCE] 2022 v Řecku *svěřovala* primárně matce [REDAKCE] a sestře [REDAKCE], které takto k důkazu vypovídaly buď na svědeckou výpověď [REDAKCE] (před soudem), nebo podané vysvětlení [REDAKCE] v přípravném řízení).

9. Výpověď svědkyně – nezletilé [REDAKCE] byla zhodnocena prizmatem komplexu důkazů jako *věrohodná*. Popis skutků ze strany poškozené byl ucelený, transparentní a bez evidentní snahy o zkreslení skutečností. Svědecká výpověď poškozené [REDAKCE] korelovala jak s doznáním obžalovaného [REDAKCE], tak s ostatními důkazy. I lékařská gynekologická zpráva (č. l. 166) konvenovala popisovanému způsobu výkonu pohlavního styku částečným proniknutím penisu do vagíny a penetrací, když hymen se stal prostupným na konečné články 2 prstů. Podle znaleckého posudku psychologky Mgr. Lenky Čermákové nemá nezletilá poškozená sklony k patologické ani uvědomované lhavosti, nebo k dramatizaci.
10. Obžalovaný [REDAKCE] spáchal trestné činy jako *trestně odpovědný*, když podle znaleckého posudku psychiatra MUDr. Jana Kolomazníka byla v době činů rozpoznávací schopnost zachovalá a ovládací složka podstatně snížena, nikoli vymizelá.
11. Znalci vypracovali písemné posudky v přípravném řízení a u hlavního líčení byli vyslechnuti.
12. Znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví **psychiatrie a sexuologie**, MUDr. Jana Kolomazníka, bylo prokázáno, že **obžalovaný** [REDAKCE] netrpí duševní chorobou v pravém slova smyslu – psychózou ani závislostí na alkoholu či jiných návykových látkách, avšak vykazuje i dle znaleckého PPG vyšetření duševní poruchu – sexuální deviaci zvanou [REDAKCE], pro kterou v době činu byla ovládací schopnost jednání snížena podstatnou nadpoloviční měrou, nikoli vymizelá, a rozpoznávací složka zůstala nedotčena. Obžalovaný je sexuálně zaměřen na dívky, které mají náznaky pohlavních rysů – zvětšující se prsa a počínající pubické ochlupení, kdy ho u dospívajících žen láká nezralost, nezkušenost a pubertální projev. Znalec psychiatr doporučoval uložení *ochranné sexuologické léčby*, kdy bez léčení by byl pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný pro společnost rizikem recidivy. Pokud bude obžalovaný řádně a pravidelně spolupracovat v rámci výkonu ochranné léčby, aby získal náhled na sexuální deviaci, jeví se nyní jako dostatečná ambulantní forma ochranného léčení – v opačném případě by musela nastoupit ústavní forma sexuologické léčby.
13. Znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví **psychiatrie**, specializace pedopsychiatrie, MUDr. Evy Čákové, byla u nezletilé **poškozené** [REDAKCE] konstatována jednak přechodná porucha ve formě *akutní stresové reakce* F 43.0 podle metodiky MKN-10 v době činů obžalovaného, kdy zpočátku sexuální jednání nechápala a byla zmatena z chování obžalovaného jako partnera matky, až během útoku takzvaně zamrzla a nečinila proti nim žádnou obranu. Rozvinula se u ní od roku 2021, v návaznosti na graduující akty obžalovaného v podobě vkládání prstů do vagíny a pokusů o soulož, *porucha přizpůsobení* F 43.2 dle metodiky MKN-10. U poškozené pak narůstala emoční nestabilita s občasným povrchním sebepoškozením. Sexuální ataky obžalovaného potlačovala a vytěsňovala z mysli. Ve společné domácnosti se pokoušela obžalovanému vyhýbat. Došlo k *disharmonizaci psychického vývoje* nezletilé poškozené. Sexuální činy obžalovaného vzbudily v poškozené strach/anticipační úzkost z možného dalšího ohrožení a v sociálních situacích mimo domov, jakož i averzi k mužům. Venku chodí nezletilá ozbrojená například nožem. Vyčítá si, že jednání obžalovaného dovolila, bez obrany. Poškozená dále začala odmítat svou ženskost s odůvodněním, že dívčí tělo umožnilo skutky obžalovaného, a proto nyní preferuje chlapecký styl oblékání a uvažuje o perspektivě změny v chlapce. Nebyl prokázán vznik *posttraumatické stresové poruchy* u nezletilé poškozené [REDAKCE], které vznikla *středně těžká újma na zdraví* v důsledku závažné disharmonizace psychického vývoje. Znalkyně psychiatricka byla seznámena s aktuálními lékařskými zprávami i se svědeckou výpovědí [REDAKCE] – matky ohledně psychického stavu nezletilé poškozené [REDAKCE] od doby znaleckého vyšetření do data konání hlavního líčení, kdy setrvala na původních znaleckých závěrech vyslovených v posudku.

14. Znaleckým posudkem z oboru školství a kultura, odvětví **psychologie**, Mgr. Lenky Čermákové, bylo k osobě nezletilé **poškozené** [REDAKCE] proklamováno, že intelektové schopnosti má v pásmu vyššího populačního průměru, intelektová struktura je vyvážená, nejslabšími složkami jsou sociální a emoční inteligence, z kognitivních schopností kolísá soustředěnost a krátkodobá paměť, myšlení má koherentní a nepatologické. V mladším školním věku se začaly projevovat neurotické úzkosti se sociálními fobiemi, které se patrně prohloubily i po onemocnění lupénkou. Obtížně se zapojuje do kolektivu vrstevníků, je nejistá, stahuje se do soukromí. Nezná biologického otce, což lze spojovat s částečnou citovou deprivací raného věku. V dalším období byla vychovávána otčímem, ohledně kterého nevěděla, že není vlastním otcem. Od rodiny se po oznámení trestného činu odstěhovala starší sestra [REDAKCE], která neunesla psychickou zátěž negativní emoční atmosféry po odhalení sexuálních ataků obžalovaného proti [REDAKCE]. Osobnost nezletilé se rozvíjí *nevyváženě a disharmonicky*. Poškozená vykazuje známky nevyzrálosti, je méně psychicky odolná k zátěžovým faktorům, temperamentově uzavřená, nenápadná, stydlivá, s konvenčním vývojem hodnotového systému. *Nemá sklony* k patologické ani uvědomované lhavosti, k manipulaci či dramatizaci. Obecná věrohodnost je zachovalá. U poškozené jsou dány *přiměřené paměťové schopnosti* na události s vysokou subjektivní závažností. Cítí averzi k obžalovanému. Prožívá strach, protože se nedokázala vzepřít vůli obžalovaného a bránit svá práva. Sexuální chování obžalovaného [REDAKCE] dopadlo se silně negativním vlivem na osobnost nezletilé poškozené [REDAKCE], podílelo se u ní na strukturování osobnostních rysů, vlastností a postojů, vedlo k psychickému strádání a bolesti, které se komplexně odrazily v disharmonizaci psychického vývoje poškozené. Jako potřebná se u nezletilé v době znaleckého vyšetření jevila psychologická pomoc. *Dlouhodobé psychosexuální trauma*, kterému byla poškozená [REDAKCE] vystavena, znamenalo *prohloubení* sociálně fobických úzkostných stavů, s narušením vnímání tělesného schématu a zmatkem okolo sexuální identifikace a role, včetně odmítání ženského genderu. Nezletilá trpí deficitem sebevědomí, pochybnostmi o vlastní hodnotě a pocity dehonestace.

Výrok I. o vině rozsudku

15. Úvodem lze podotknout, že obžaloba státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Chrudimi byla ve skutkovém bodovém popisu formulována nestandardním způsobem, oproti ustálené praxi u sexuálně motivovaných trestných činů páchaných dlouhodobě na různých místech.
16. Soud formálně *upravil popis skutku* ve výroku I. o vině rozsudku oproti obsahu obžaloby tak, aby plně odpovídal obsahu důkazů provedených u hlavního líčení, primárně svědecké výpovědi nezletilé poškozené [REDAKCE] – jak bude vyloženo dále.
17. K jednoznačnému určení, že se u znásilnění ve věci jedná o pokračující trestný čin spáchaný vícero útoky, jež nebyly vyhodnoceny jako samostatné skutky ve smyslu hmotného trestního práva, bylo do výroku I. vpraveno i *skutkové návěti*, které popsane dílčí skutky scelovalo: že obžalovaný [REDAKCE] v přesně nezjištěné době od druhé poloviny [REDAKCE] 2020 do konce [REDAKCE] 2022 jednak v [REDAKCE] na adrese [REDAKCE], kde v té době žil ve společné domácnosti jako partner [REDAKCE], nar. [REDAKCE] – matky poškozené, jednak na ostrově [REDAKCE] v Řecku, kdy byl jako druh matky poškozené na společné rodinné dovolené v hotelu [REDAKCE], *v úmyslu dosáhnout sexuálního uspokojení*, vykonával, nebo se pokusil vykonat na nezletilé poškozené [REDAKCE], nar. [REDAKCE], pohlavní styky, a to *konkrétně* způsobem vymezeným v bodech 1. až 7. Tyto skutkové body z obžaloby byly, ačkoli částečně v pozměněném stavu, ve výroku I. o vině rozsudku ponechány s číselným označením i proto, aby mohlo být ve výrokové části současně přehledně odkazováno na jednotlivé sexuální ataky obžalovaného v rovině skutkově popisovaných znaků trestného činu znásilnění, včetně subjektivní stránky. Významnou změnou dále bylo, že byly soudem popisně sloučeny sexuální útoky v bodech 7. a 8. obžaloby do bodu 6. výroku I. o vině rozsudku s ohledem na shodně ohraničené časové období páchaní, místo činu a totožný způsob provedení. Platí však, že *veškeré útoky* ad 1. až 7. výroku I. o vině rozsudku představují hmotněprávně 1 skutek a 1 trestný čin. Skutek ad 6. obžaloby byl včleněn do samostatného výroku II. o vině rozsudku, když šlo o jednání obžalovaného, které nemohlo být

považováno za skutkovou součást pokračujícího trestného činu znásilnění, neboť naplňovalo znaky skutkové podstaty odchylného deliktu – ohrožování výchovy dítěte. Výroky I. a II. o vině rozsudku i přes rozporné číselné seřazení útoků *kompletně* skutkově obžalobu vyčerpaly.

18. Sexuální ataky obžalovaného [REDAKCE] proti poškozené [REDAKCE] se odehrály v bodech 1., 2., 3., 6. a 7. výroku I. o vině rozsudku v [REDAKCE] na adrese [REDAKCE] kde tehdy obžalovaný žil ve společné domácnosti jako partner [REDAKCE], nar. [REDAKCE] – matky nezletilé. Útoky popsané v bodech 4. a 5. výroku I. o vině rozsudku byly spáchány *na ostrově [REDAKCE] v Řecku*, když byl obžalovaný v pozici partnera matky nezletilé poškozené na společné rodinné dovolené v hotelu [REDAKCE].
19. Pokud nebylo možno stanovit konkrétní *počet případů* sexuálních útoků, byl popis skutkových bodů ve výroku I. o vině rozsudku vymezen slovy „opakovaně“ nebo „nejméně 2x“.
20. Obžalovaný [REDAKCE] započal páchat sexuální násilí vůči nezletilé poškozené [REDAKCE] v přesně nezjištěné době v druhé polovině [REDAKCE] 2020. Nebylo možno zřetelně důkazně stanovit skutkovou dikci obžaloby o *době činu* od cca [REDAKCE] 2020 nejméně do [REDAKCE] 2020, neboť svědkyně – poškozená nezletilá [REDAKCE] v přechtené, procesně k důkazu způsobilé, výpovědi z přípravného řízení uvedla [REDAKCE] roku 2020 (č. l. 102) a sestra nezletilé poškozené – [REDAKCE] ve vysvětlení poukazovala jen na neurčené období okolo [REDAKCE] 2020 (č. l. 119 p. v.). Soud proto časově popis skutku 1. zařadil do druhé poloviny [REDAKCE] 2020. Bylo zřejmé, že sexuálních útoků proti nezletilé [REDAKCE] se začal obžalovaný [REDAKCE] dopouštět po dovršení [REDAKCE] roku věku poškozené, kterého dosáhla dne [REDAKCE] 2020, tj. bezprostředně před počátkem doby páčání činu. Jednání obžalovaného postupně vykazovalo *gradaci způsobu* provedení sexuálních útoků: osahávání na prsou či genitáliích, vkládání prstů do vagíny – penetrace a pokusy o dosažení soulože s nezletilou poškozenou, popřípadě jedenkrát i krátce vykonaná soulož.
21. V [REDAKCE] 2020 obžalovaný nejméně 2x sahal poškozené přes oblečení do oblasti mezi nohama, na břicho a zadnici, jak se podávalo ze svědecké výpovědi nezletilé [REDAKCE] (bod 1.). Osahávání na prsou ad 1. nebylo součástí procesně zafixované výpovědi svědkyně – poškozené, avšak obžalovaný u hlavního líčení potvrdil, že již v [REDAKCE] 2020 sexuální dotykový atak směřoval *i na prsa* nezletilé poškozené. V období *od [REDAKCE] 2021 do [REDAKCE] 2021* byl obžalovaný s nezletilou na [REDAKCE] u domu, kde poškozená nabírala seno pro králíky, a když byla k obžalovanému otočená zády, dostal se k ní zezadu, rukama ji začal osahávat pod oblečením na holých prsou, poté ji stáhnul tepláky s kalhotkami ke kotníkům a ztopořený penis se poškozené zezadu pokusil zasunout do vagíny, což nebylo dokonáno (bod 2.). Nezletilá [REDAKCE] si po skončení útoku ad 2. oblékla kalhoty a utekla do domu. V době *od [REDAKCE] 2021 do [REDAKCE] 2021* opakovaně, v přesně nezjištěném počtu případů, v [REDAKCE] pokoji, v [REDAKCE], anebo v [REDAKCE] pokoji nezletilé [REDAKCE] jednak osahával jmenovanou poškozenou na nahém těle pod oblečením na prsou a mezi nohama na klitorisu, jednak strkal jeden či současně dva prsty do vagíny poškozené (bod 3.). Popis skutku ad 3. byl částečně pozměněn oproti obžalobě, aby *zcela konvenoval* svědecké výpovědi nezletilé [REDAKCE], včetně úpravy datačního intervalu doby činu. Místo činu mimo jiné v [REDAKCE] plynulo z výpovědi obžalovaného [REDAKCE]. *Frekvence* sexuálního jednání v tomto časovém rozmezí byla 1x, 2x nebo 3x za měsíc, což bylo s cílem transparentního popisu skutku ve výroku I. o vině rozsudku deklarováno toliko jako opakovaný čin, páchaný v přesně nezjištěném rozsahu. V období *od [REDAKCE] 2021 do [REDAKCE] 2021* na ostrově [REDAKCE] v Řecku obžalovaný využil situace, kdy nezletilá poškozená na hotelu četla zprávu na mobilním telefonu a byla opřená o balkonové zábradlí, došel k ní zezadu, nadzvednul jí šátek uvázaný přes kalhotky od plavek, stáhnul jí plavkové kalhotky a pokoušel se *nejméně 2x* zasunout ztopořený penis do vagíny, do které nakonec neproniknul. *Počet pokusů* o soulož s poškozenou tady *nemohl být* konkretizován na 3 případy dle obžaloby, neboť ze svědecké výpovědi nezletilé nebylo patrné, že by se obžalovaný pokoušel o průnik penisem do vagíny poškozené více než 2x. Když obžalovaný zaslechl z hotelového pokoje matku poškozené – družku [REDAKCE],

sexuálního jednání zanechal (bod 4.). Byť poškozená v procesně aplikovatelné svědecké výpovědi z přípravného řízení nepopisovala i čtení zprávy na mobilním telefonu, obžalovaný si tuto skutečnost u hlavního líčení vybavoval. V období od 2021 do 2021 na ostrově v Řecku nezletilá dále plavala s kruhem v moři, kam se za ní vydal obžalovaný, který se ve 2 různých případech pokusil ve vodě vsunout ztopořený penis do vagíny poškozené. U prvního sexuálního útoku v moři obžalovaný uchopil nezletilou poškozenou za zadní část těla – boky, odtáhnul jí kalhotky od plavek a po opakovaných pokusech penisem částečně do pochvy poškozené proniknul. Nezletilá pak kopla nohou do těla obžalovaného, který v sexuálním jednání ustal. U druhého sexuálního útoku v moři obžalovaný před opakujícími se pokusy o zasunutí penisu do vagíny poškozené, které ani zčásti v soulož nevyústily, odkryl před poškozenou ztopořený penis, načež se nezletilá k obžalovanému otočila zády. Tento sexuální útok byl obžalovaným ukončen po zavolání partnerky z místa břehu, aby s nezletilou moře opustili (bod 5.). Nebylo možno ponechat popis skutku 5. dle obžaloby, že zde obžalovaný sahal nezletilé pod plavky na vagínu a že stáhnul poškozené kalhotky od plavek po kolena, když takový skutkový děj nebyl obsažen ani ve svědecké výpovědi nezletilé poškozené (č. l. 103), ani v doplňující výpovědi obžalovaného před soudem ze dne 23. 5. 2024, který si na tuto část skutku nepamatoval. Přesný počet pokusů o vložení penisu obžalovaného do pochvy poškozené v moři nebyl skutkově stanovitelný vzhledem k výpovědi svědkyně – poškozené, která ho nebyla schopna specifikovat.

22. V době od 2022 do 2022 v obžalovaný opět v přesně nezjištěném počtu případů v pokoji, v nebo v pokoji osahával na nahém těle pod oblečením na prsou a mezi nohama nezletilou poškozenou, které opakovaně strkal do vagíny prsty, například ve večerních hodinách, kdy nezletilá seděla na na zídce, obžalovaný se dostal k tělu poškozené z pravé strany, začal ji osahávat pod oblečením na holých prsou/nahé vagíně a zasouval jí do pochvy současně 2 prsty. Nezletilá poškozená zpočátku jen nehybně seděla, potom vstala a sedla si do mokré trávy, aby zabránila dalšímu osahávání a penetraci. Obžalovaný však v jednání pokračoval tím způsobem, že si za poškozenou zezadu kleknul, opětovně ji osahával pod oblečením na holém těle a vkládal jí prsty do vagíny. Až když nezletilá poškozená ze sedu vstala a opakovaně ho žádala, aby odešel, obžalovaný se z místa vzdálil (bod 6.). Popis tohoto skutku byl oproti obžalobě upraven, aby koreloval se svědeckou výpovědí nezletilé poškozené, jež vyzvala obžalovaného k odchodu až po ukončení, nikoli během probíhající penetrace – jak evokovala obžaloba.
23. V přesně neurčeném období od 2022 do 2022, ve 2 případech, pokaždé v sobotu, obžalovaný vstoupil v ranních hodinách do pokoje nezletilé poškozené, která tam ležela na posteli na pravém boku, odvrácena od obžalovaného. Obžalovaný si za tělo poškozené lehnul, stáhnul jí kalhotky pod zadnici a ztopořený penis se bezvýsledně pokoušel zasunout do vagíny nezletilé. Ve druhém případě, než obžalovaný z pokoje poškozené odešel, nad zadní část těla nezletilé masturboval až do vyvrcholení (bod 7.). Obhajoba obžalovaného, namítaná mimoto až v řízení před soudem, že se nahnul nad hlavu poškozené, aby se ujistil, zda spí, nebo nikoli, byla shledána zjevně účelovou a vyvrácena i svědeckou výpovědí nezletilé poškozené, která uvedla, že se jednak vzbudila až po lenutí si obžalovaného na postel, jednak že předstírala v obou případech trvající spánek. Obžalovaný tedy jednal v domněnku, že nezletilá poškozená stále spí, jak mohl skutkově zřetelně dovozovat ze zcela nehybného těla a zavřených očí poškozené. Jeví se současně logické, že obžalovaný vešel do pokoje nezletilé poškozené v ranních hodinách, aby mohl sexuálně zneužít poškozenou ve spánku. V žádném jiném z případů obžalovaný tvrzeně nikdy nesledoval výraz a mimické projevy nezletilé poškozené, například aby zjistil, v jakém psychickém a fyzickém rozpoložení se u sexuálních útoků poškozená nachází a zda se jedná o dobrovolný/nedobrovolný pohlavní styk. Obžalovaný nebyl schopen věrohodně zdůvodnit, proč se tentokrát ve 2 případech naklonil nad hlavu nezletilé poškozené s tím, že u ní zpozoroval pootevření očí.

24. Obžalovaný [REDAKCE] po celou dobu pokračování v sexuálním trestném činu proti nezletilé poškozené [REDAKCE] *věděl*, že jde o dítě mladší 15 let, konkrétně o [REDAKCE] letou nebo [REDAKCE] letou dívku v závislosti na době činu. Znalost věku poškozené vyplynula jak z doznání obžalovaného, tak ze svědecké výpovědi nezletilé [REDAKCE], potažmo svědkyně [REDAKCE] – matky poškozené, podle kterých bydlel obžalovaný [REDAKCE] *ve společné domácnosti* s nezletilou a probíhaly i oslavy narozenin členů rodiny.

Výrok II. o vině rozsudku

25. Obžalovaný [REDAKCE] v přesně nezjištěné době *od [REDAKCE] 2021 do [REDAKCE] 2021 na ostrově [REDAKCE] v Řecku* ve večerních hodinách před nezletilou poškozenou [REDAKCE] masturboval poté, co vešla do pokoje, ve kterém obžalovaný ležel v posteli s matkou poškozené – [REDAKCE], která v tu dobu spala. Obžalovaný toto jednání spáchal s vědomím, že takto ohrožuje mravní vývoj nezletilé poškozené, ačkoliv věděl, že se jedná o dítě, potažmo o osobu mladší 15 let, neboť znal skutečný věk poškozené (tehdy [REDAKCE] let).

Znásilnění a zneužití bezbrannosti

26. Trestného činu znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný [REDAKCE] dopustil tak, že poškozenou nezletilou [REDAKCE] násilím nebo zneužitím bezbrannosti donutil k pohlavnímu styku, spáchal takový čin souloží nebo jiným obdobným pohlavním stykem se souloží srovnatelným a na dítěti mladším 15 let, popřípadě čin ukončil ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku.
27. Podmínky pokračování v trestném činu podle § 116 tr. zákoníku byly splněny – jednotný (společný) záměr, skutková podstata shodného trestného činu, stejný či podobný způsob provedení a blízká souvislost časová.
28. Objektem trestného činu znásilnění je právo člověka (ženy či muže) na svobodné rozhodování o pohlavním životě. Obžalovaný [REDAKCE] byl u každého sexuálního útoku proti nezletilé poškozené [REDAKCE] veden záměrem dosáhnout pohlavního uspokojení. Inkriminovaným jednáním obžalovaného bylo zasaženo právo nezletilé poškozené svobodně rozhodovat o vlastním pohlavním životě, respektive byl současně výrazně ohrožen a fakticky narušen citový a mravní vývoj poškozené, u které ve věku [REDAKCE] a [REDAKCE] let bylo zcela nepřipustné s pohlavním stykem započít, natož v nedobrovolné formě (viz *obecně* usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. 10. 2017, sp. zn. 4 Tdo 1311/2017).
29. Pohlavní zneužití podle § 187 tr. zákoníku nevyžaduje *ke právní kvalifikaci* dobrovolnost pohlavního styku, tj. i pokud muselo být obžalovanému [REDAKCE] zřejmé, že nevykonává, nebo se nepokouší vykonat s nezletilou poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] souhlasný pohlavní styk, neznamenala by toliko tato skutečnost aplikaci skutkové podstaty trestného činu znásilnění podle § 185 tr. zákoníku. Právní úprava pohlavního zneužití dle § 187 tr. zákoníku je *subsidiární* k ustanovení o znásilnění dle § 185 tr. zákoníku. Zneužití bezbrannosti dítěte mladšího 15 let odpovídá § 185 tr. zákoníku o znásilnění, kdy ani nejde o porušení zákazu dvojího přičítání (viz usnesení velkého senátu trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 12. 12. 2019, sp. zn. 15 Tdo 1154/2019, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. 17/2020). Byl překonán právní názor vyslovený v usnesení Nejvyššího soudu ze dne 23. 11. 2011, sp. zn. 8 Tdo 1053/2011, že ustanovení § 187 tr. zákoníku o pohlavním zneužívání implicitně zahrnuje *bezbrannost* dětské oběti (shodně viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 12. 2019, sp. zn. 15 Tdo 1154/2019).
30. Soud dále předeseílá, že právní posouzení případu se *řídilo výlučně* platnou a účinnou právní úpravou podle doby činu, kdy plánovaná změna koncepce trestného činu znásilnění v trestním zákoníku dosud ani v účinnost nevstoupila a neměla žádný vliv na rozhodování soudu v právním gardu.

31. Trestný čin znásilnění v základní skutkové podstatě podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku spáchá, kdo jiného násilím, pohrůzkou násilí nebo pohrůzkou jiné těžké újmy donutí k pohlavnímu styku, anebo (alternativně) kdo k tomuto činu *zneužije bezbrannosti* oběti. Úmyslem obžalovaného nepochybně bylo donutit nezletilou poškozenou k pohlavnímu styku.
32. Pohlavním stykem se rozumí jakýkoliv způsob ukájení pohlavního pudu na těle jiného člověka (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 12. 2019, sp. zn. 15 Tdo 1154/2019), a tudíž lze pod dokonaný pohlavní styk podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku subsumovat i osahávání na prsou nebo genitáliích, které jen nepředstavuje jiný pohlavní styk provedený způsobem srovnatelným se souloží dle § 185 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, a proto naplňuje toliko základní skutkovou podstatu znásilnění dle § 185 odst. 1 tr. zákoníku (ad usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21. 10. 2015, sp. zn. 8 Tdo 1228/2015).
33. V částech, kdy obžalovaný nedokázal proniknout penisem do vagíny nezletilé poškozené ani dílem, bylo adekvátní posoudit znásilnění u kvalifikované skutkové podstaty § 185 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku jako ukončené ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, nikoli dokonané. Jednání obžalovaného vždy ke spáchání trestného činu znásilnění minimálně bezprostředně směřovalo. Dokonaným činem byly sexuální ataky proti poškozené, které vykazovaly potřebnou intenzitu v podobě osahávání – pohybů ruky na prsou, genitáliích či zadnici dle § 185 odst. 1 tr. zákoníku, nebo které měly charakter vykonané soulože či penetrace dle § 185 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Soud dále akcentuje, že erekce ani uspokojení vyvrcholením nemusí u pachatele nastat, aby šlo o sexuálně násilný trestný čin. Za situace páčání znásilnění formou soulože také není vyžadováno, aby u pachatele došlo k ejakulaci.
34. Za násilí se podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku považuje použití fyzické síly ze strany pachatele za účelem překonání *či zamezení* vážně myšleného odporu a dosažení pohlavního styku proti vůli jiného. Není ani nezbytné, aby poškozená osoba kladla zřejmý fyzický odpor. Postačuje, pokud pachateli musela být zjevná nevole s pohlavním aktem (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 3. 2014, sp. zn. 11 Tdo 294/2014, nebo ze dne 1. 8. 2018, sp. zn. 3 Tdo 885/2018). Výsledkem násilí je, že poškozená osoba upustí od vzdoru pro svoji vyčerpanost, zřejmou neefektivnost obranné reakce, nebo z odůvodněného strachu z pachatele činu (z usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 3. 2020, sp. zn. 3 Tdo 1558/2019, nebo ze dne 29. 6. 2016, sp. zn. 6 Tdo 759/2016). Každá poškozená osoba se mimoto u znásilnění chová jinak. Nejsou neobvyklé obdobné případy, kdy se oběť *fyzicky nebrání nijak*, ať už z důvodu silné obavy, zjevné beznadějnosti fyzického odporu, nebo protože neví, co má v takový moment učinit, když psychický stav, do kterého se i nezletilá vlivem nechtěného pohlavního styku dostala, byl *závažným zásahem* do tělesné a duševní integrity poškozené.
35. *Násilí* bylo možno skutkově a právně shledat pouze v aplikaci *vyšší fyzické síly držením* za zadní část těla poškozené a pro *silovou převahu* obžalovaného v rámci dosažení soulože s nezletilou v moři na ostrově ■■■ v Řecku v roce 2021 (viz první skutek v bodě 5. výroku I. o vině rozsudku, k tomu ad např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 6. 2016, sp. zn. 6 Tdo 759/2016). Násilí nebylo zanedbatelné a naplňovalo již v kontextu okolností případu atribut skutkové podstaty trestného činu znásilnění podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku. Nejednalo se však o násilí natolik vysoké intenzity, aby bylo hodnoceno za relevantní okolnost z pohledu ukládání trestu. Skutkový znak „násilí“ u prvního skutku v bodě 5. výroku I. o vině rozsudku jen doprovázel významné *zneužívání bezbrannosti* nezletilé poškozené ze strany obžalovaného během vykonaného pohlavního styku. Absence slovní/fyzické obrany poškozené i na počátku tohoto sexuálního incidentu nebyla se zřetelem k soudní praxi a psychologickým aspektům neobvyklá, kdy reakční neaktivita oběti reflektovala jak věk a nezkušenost, tak místo činu v moři, jakož i vztah k obžalovanému, kterého nezletilá znala delší dobu jako druhu matky, se kterým bydlela i ve společné domácnosti od roku 2019 (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 4. 2. 2015, sp. zn. 3 Tdo 1549/2014).

36. Jednání obžalovaného představovalo charakter *soulože*, proniknul-li jedenkrát penisem do pochvy poškozené (první skutek ad 5. výroku I. o vině rozsudku). Podstatou soulože je spojení pohlavních orgánů muže a ženy (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 7. 2010, sp. zn. 7 Tdo 841/2010). Samotná časová délka a hloubka vniknutí penisu do vagíny poškozené neměla rozhodující význam, kdy konkrétní skutkové údaje ani nebylo možno zjistit, až na okolnost patrnou z lékařské gynekologické zprávy, že hymen byl prostupný na konečné články 2 prstů, nikoli v celém rozsahu (č. l. 166). Pro nezletilou poškozenou se však jednalo o sexuální zásah vysoké intenzity, neboť průnik penisu do pochvy, byť částečný, citelně vnímala (obdobně viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 4. 2. 2015, sp. zn. 3 Tdo 1549/2014). Pokud ani dílem ke vsunutí penisu do vagíny nedošlo, ač se obžalovaný o proniknutí penisu do pochvy nezletilé poškozené opakovaně pokoušel, jednalo se o znásilnění ukončené *ve fázi pokusu* podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku.
37. V případech *jiného pohlavního styku* provedeného způsobem *srovnatelným se souloží* nedochází ke spojení pohlavních orgánů muže a ženy. Povaha pohlavního styku, který je uskutečněn mechanismem komparovatelným se souloží, znamená, že pohlavní orgán jedné strany uvedeného spojení je nahrazen jinou částí těla. Za jiný pohlavní styk realizovaný způsobem srovnatelným se souloží se tedy považuje takový styk, u kterého dochází k situaci obdobné s tou, jaká nastává u soulože (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 10. 2012, sp. zn. 7 Tdo 1205/2012). Rozhodná je srovnatelnost provedení, a proto musí být jiný pohlavní styk podoben stavu spojení pohlavních orgánů muže a ženy – jak je tomu dáno i za digitální *penetrace*, kdy jsou prsty vkládány do vagíny ženy (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. 10. 2017, sp. zn. 4 Tdo 1311/2017). Jednání obžalovaného [REDAKCE] bylo obdobou soulože, tj. jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, když opakovaně zasunul 1 nebo 2 prsty do pochvy nezletilé poškozené. V tomto ohledu šlo o spojení, ve kterém figuroval pohlavní orgán poškozené [REDAKCE], a to celému pohlavnímu aktu dodalo charakter obdoby soulože. Přesná hloubka proniknutí prstu/prstů do vagíny poškozené nebo časová délka tohoto vniknutí neměla již význam, neboť k vyslovení viny obžalovaného postačovaly skutečnosti popsané shora, které se podávaly ze svědecké výpovědi nezletilé [REDAKCE]. Opakovaná penetrace musela pro poškozenou z psychického i fyzického hlediska nepochybně představovat obdobný traumatický vjem jako u nedobrovolné soulože.
38. Pokud se u soulože předpokládá současné spojení pohlavního orgánu muže a ženy, pak srovnat s tím lze situaci, kdy do pohlavního orgánu ženy neproniká pohlavní úd muže, avšak tato situace je simulována jiným mechanismem, například prstem nebo prsty. Srovnatelný způsob se souloží zde spočívá v tom, že se navozuje situace stejná, jako když do vagíny (pochvy) ženy pronikne mužský pohlavní úd. To tedy znamená, že je penetrace schopna vyvolat stejný účinek, jako kdyby o takovou simulaci nešlo a jednalo by se o skutečnou soulož (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 16. 11. 2016, sp. zn. 3 Tdo 1428/2016). V případech jednání obžalovaného se mimoto u tzv. prstění zásadně nejednalo jen o povrchové osahávání genitálu nezletilé poškozené, které by bylo spjata s nevýznamným krátkodobým a mělkým vniknutím. Nutno podotknout, že i takové sexuální akty cílily k pohlavnímu uspokojení pachatele.
39. Zneužitím bezbrannosti se rozumí, je-li oběť v takovém stavu, ve kterém není vzhledem k okolnostem činu schopna projevit svou vůli, pokud jde o pohlavní styk s pachatelem, popřípadě ve kterém není schopna klást odpor pachatelovu jednání (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21. 10. 2015, sp. zn. 8 Tdo 1228/2015, ze dne 9. 11. 2017, sp. zn. 4 Tdo 1379/2017, nebo ze dne 23. 1. 2008, sp. zn. 8 Tdo 1373/2007). Celková – absolutní bezbrannost se kryje s naprostou odevzdaností se pachateli bez jakýchkoli známek projevu vlastní vůle či schopnosti na požadavky obžalovaného jakkoli reagovat, kdy jde o případy bezvědomí, hlubokého spánku, nebo například silného obluzení alkoholem či drogami (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 6. 2016, sp. zn. 6 Tdo 759/2016). Nachází-li se oběť ve stavu, kdy ví, co se s ní děje, avšak není schopna se jednání pachatele buď vůbec, anebo účinně bránit, přestože by tak učinit chtěla, jedná se o fyzickou a psychickou *relativní bezbrannost*, která *zpravidla* dopadá na osoby spoutané, upoutané

na lůžko či jinak s omezenou hybností, vysokého věku apod. (ad např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 2. 11. 2016, sp. zn. 3 Tdo 1358/2016). Tímto popisem se výčet bezbranných osob neuzavírá, neboť musí být komplexně vyhodnoceny všechny skutkové okolnosti, které až vcelku dají jednoznačný podklad pro otázku existence/neexistence bezbrannosti. Popsaný psychický a v kumulaci fyzicky bezbranný stav nastal v posuzovaném případě u nezletilé poškozené [REDAKCE], u které byl *způsobit* naplnit znak „zneužití bezbrannosti“ ve smyslu základní skutkové podstaty trestného činu znásilnění podle § 185 odst. 1 tr. zákoníku (ad usnesení Nejvyššího soudu ze dne 2. 11. 2016, sp. zn. 3 Tdo 1358/2016, nebo ze dne 27. 11. 2013 sp. zn. 3 Tdo 1279/2013).

40. Stav bezbrannosti se *nerovná věku* poškozené osoby, tj. skutečnost, že byla sexuálně atakována osoba mladší 15 let, neznamená *apriorně*, že došlo ke zneužívání bezbrannosti takového dítěte pachatelem (viz např. usnesení velkého senátu trestního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 12. 12. 2019, sp. zn. 15 Tdo 1154/2019). Pro znak zneužití bezbrannosti ani nepostačuje sám o sobě rozdíl tělesných dispozic pachatele a oběti (ad usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 6. 2016, sp. zn. 6 Tdo 759/2016). Pokud je poškozená osoba nezletilá, avšak *natolik fyzicky a duševně vyspělá*, že je schopna pochopit jednání pachatele a případný nesouhlas s činem dát dostatečně najevo, nejedná se *obecně* o bezbrannost (shodně ad Šámal, P. a kol. Trestní zákoník. Komentář. 3. vydání. Praha: C. H. Beck, 2023, k § 185 tr. zákoníku, a rozhodnutí Vrchního soudu v Praze ze dne 4. 3. 1994, sp. zn. 3 To 105/93, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. 43/1994). U dětí mladších 15 let je nezbytné *důsledně zvažovat*, zda psychický vývoj došel do roviny uvědomování si významu pachatelova sexuálního jednání. Avšak i pokud jsou dětské oběti *schopny rozpoznat* škodlivost činu pachatele, nemusí být natolik duševně, rozumově a fyzicky vyspělé, aby nedobrovolnost pohlavního styku před pachatelem zřetelně slovy či fyzickými kroky projevíly a dovedly se mu adekvátně bránit (ad např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 11. 2013, sp. zn. 3 Tdo 1279/2013). Jde o celkový psychický stav oběti, který je nutno u relativní bezbrannosti řádně zhodnotit.
41. Podle konstantní judikatury jsou nazírány bezbranné i osoby, které ač vnímají, co se jim skutkově děje, nemají duševní a rozumové schopnosti na takové úrovni, nebo v takovém stavu, aby si v mysli dokázaly vzniklou situaci *dostatečně a komplexně* v souvislostech vyhodnotit a *přiměřeně, logicky a účinně* na sexuální útoky pachatele reagovat slovním/fyzickým odporem (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21. 10. 2015, sp. zn. 8 Tdo 1228/2015). U psychické bezbrannosti *nemusí jít výlučně* o oběti s duševní chorobou, nebo o děti natolik nízkého věku a mentálně zaostalé osoby, které nemají dostatečný rozumový základ, znalosti a zkušenosti, aby *v době činu* dokázaly posoudit smysl a důsledky sexuálního aktu, nebo relevanci vzdoru proti vynucovanému pohlavnímu styku.
42. V usnesení ze dne 27. 11. 2013, sp. zn. 3 Tdo 1279/2013, které nebylo velkým senátem trestního kolegia v rozhodnutí sp. zn. 15 Tdo 1154/2019 překonáno, Nejvyšší soud konstatoval, že pojem bezbrannosti *se nevyčerpává* skutkovým nálezem, zda si oběť uvědomovala význam pachatelova sexuálního činu. Musí být zohledněny veškeré okolnosti případu, ze kterých je nutno vyvodit, zda poškozená osoba mohla uplatnit *účinnou obranu* proti sexuálnímu útoku pachatele. Hodnotí se věk, míra duševního vývoje i fyzická vyspělost oběti oproti fyzické převaze pachatele. Bez významu *v komplexu* není, ani pro skutkovou podstatu trestného činu znásilnění dle § 185 tr. zákoníku, vzájemný rodinný vztah pachatele a oběti, který byl obžalovaným proti poškozené – nezletilé dceři družky jednoznačně využíván k dosažení cíle. Relevanci má i místo a čas ataků, například zda se poškozená mohla, nebo naopak nemohla dovolat pomoci jiné osoby, respektive jak byly nastalé poměry psychicky obětí vnímány. Prostředky efektivní obrany nezletilá poškozená [REDAKCE] nevyužila z důvodů, které u ní *omezovaly svobodnou volbu* (ad usnesení Nejvyššího soudu ze dne 27. 8. 2014, sp. zn. 3 Tdo 969/2014). Zásadní část sexuálních útoků byla páchána v době, kdy se ve společné domácnosti, nebo na dovolené nacházeli v jiné místnosti nebo v relativní blízkosti členové rodiny poškozené – matka či sourozenci. Jak však vypověděly svědkyně nezletilá [REDAKCE] s matkou [REDAKCE], které se poškozená dcera o okolnostech skutků zpětně svěřovala, využíval obžalovaný [REDAKCE] k vykonání pohlavního styku, nebo

k pokusům o soulož, situací, když byl s nezletilou poškozenou o samotě například v moři, na balkoně hotelového pokoje, na [REDAKCE] domu v [REDAKCE] anebo v interiéru tohoto domu, mimo jiné opakovaně v sobotních ranních hodinách, byl-li bratr poškozené – [REDAKCE] na brigádě, nebo v době, kdy matka poškozené – [REDAKCE] spala. Obžalovaný [REDAKCE] vědomě využíval pro sebe příhodných okolností, aby mohl opakovaně vyhledat osobní blízkost *introvertní* nezletilé poškozené s cílem pohlavního styku, přestože tvrzeně v průběhu doby pokračujícího trestného činu naznal, že se není schopen během sexuálních ataků proti poškozené dostatečně ovládat. Podle znaleckého posudku psychiatra MUDr. Jana Kolomazníka je obžalovaný [REDAKCE] u žen interesován *nezralostí a nezkušeností*.

43. Nebylo shledáno, že byla poškozená co do psychických dispozic a konkrétního stresového stavu schopna *adekvátní důrazné reakce* proti sexuálnímu jednání obžalovaného tak, aby se mu *od počátku* každého jednotlivého skutku s pohlavním stykem ubránila. Původ bezbrannosti se generálně může zakládat na *různých* příčinách (shodně usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 12. 2019, sp. zn. 15 Tdo 1154/2019).
44. Z hlediska popsanych skutečností jako celku se jednalo o dokonané znásilnění donucením jiného k pohlavnímu styku zneužitím psychické i fyzické bezbrannosti v dostatečně relativní formě (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 2. 10. 2015, sp. zn. 8 Tdo 1228/2015, nebo ze dne 9. 11. 2017, sp. zn. 4 Tdo 1379/2017).
45. Sexuální útoky v bodě 7. výroku I. o vině rozsudku byly dále spáchány obžalovaným v domnění spánku poškozené. I kdyby soud skutkově nemohl dovozovat bezbrannost nezletilé oběti z titulu shora popsanych kritérií, lze současně uzavřít, že v tomto případě by obžalovaný minimálně jednal *v pozitivním skutkovém omylu*, že zneužívá *absolutní bezbrannosti* nezletilé poškozené, a dopustil by se tudíž pokusu znásilnění. Obžalovaný se musel domnívat, že poškozená na posteli v [REDAKCE] pokoji stále spí, a že proto ani není fyzicky a psychicky schopna uplatnit aktivní slovní/fyzický odpor proti pohlavnímu styku – pokusům o proniknutí penisem do vagíny (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 31. 3. 2016, sp. zn. 6 Tdo 234/2016).
46. Soud do popisu skutku ve výroku I. o vině rozsudku doplnil, že v případech pod body 1. – 7. byl obžalovaný [REDAKCE] *nejméně srozuměn*, že vykonává pohlavní styk v různé formě, nebo se pokouší o pohlavní styk souloží proti vůli nezletilé poškozené, která nebyla schopna *od samého počátku* sexuálního jednání obžalovaného pro svůj věk a nedostatečnou mravní vyspělost, kdy zprvu sexuální útoky obžalovaného nechápala, pro soužití s obžalovaným jako druhem matky nebo pobyt v cizím prostředí na dovolené a v moři se vzdáleností od břehu, jakož i ze strachu a zejména pro nastalé *akutní stresové reakce*, projevující se tzv. zamrznutím, reagovat na sexuální ataky ze strany obžalovaného slovním či fyzickým odporem. *Bezbranný stav* u nezletilé poškozené byl pro obžalovaného dostatečně zřejmý i z *absolutní absence* slovních projevů a pohybů těla poškozené během sexuálních činů, u kterých vždy vystupovala pasivně a nehybně. Obžalovaný [REDAKCE] ve výpovědi u hlavního líčení dne 22. 5. 2024 potvrdil, že nezletilá poškozená se pokaždé chovala zcela neutrálně, bez pohybu a bez sebemenšího projevu. Bezbrannost poškozené pro obžalovaného *v navazujících sexuálních útocích v komplexu* vyplynula i z následného vyhýbavého chování nezletilé oběti ve společné domácnosti, po kterém obžalovaný v sexuálním jednání nadále pokračoval. Obžalovaný páchal sexuální ataky i přes vědomí o *introvertní povaze* poškozené. U hlavního líčení dne 23. 5. 2024 vypověděl, že vnímal nezletilou od začátku soužití jako uzavřené dítě a od družky [REDAKCE] mu byly známy úzkosti a problémy v komunikaci poškozené. Skutečnost, že nezletilá poškozená [REDAKCE] nebyla *během zásadní doby činu* nikdy schopna projevit obranný slovní či fyzický mechanismus proti sexuálním praktikám, byla obžalovaným [REDAKCE] zneužívána, shodně jako okolnost *neoznámení* sexuálních útoků matce [REDAKCE], sourozencům, nebo jiným osobám pro introvertní charakter nezletilé poškozené [REDAKCE], ve spojení s rodinným prostředím. Pokud poškozená místy uplatnila slovní/fyzickou obranu proti sexuálním činům v podobě kopnutí nohou v moři (bod 5.) a vzdálení se od obžalovaného sednutím si do trávy v kontextu s následnou výzvou k odchodu (bod 6.),

nejde o fakta rozhodného významu pro právní kvalifikaci a úmyslné zavinění obžalovaného, neboť k takovým reakcím docházelo až po uplynutí relevantní doby sexuálních jednání, *na počátku* kterých (u každého z dílčích skutků) nedokázala nezletilá poškozená nesouhlas s pohlavním stykem nijak slovně/fyzicky *ze strachu a pro akutní stresovou poruchu* projevit. Na začátku pokračujícího trestného činu, nejméně v rozsahu osahávání, nezletilá [REDAKCE] i dle znaleckého posudku z odvětví psychiatrie plně nerozuměla jednání obžalovaného – partnera matky [REDAKCE], ze kterého byla zmatena. Strach poškozené [REDAKCE] z obžalovaného [REDAKCE] nepřamenil z fyzického napadení ani vyhrožování, kterého se obžalovaný na úkor nezletilé po celou dobu společného soužití nedopustil, avšak byl pro obžalovaného (v případě dalších aktů) *zjevný* z pohledu chování poškozené, například pokud *utekla do domu* po sexuálním útoku (bod 2.), nebo když se ho ve společné domácnosti *začala stranit*, jak vyplynulo i ze svědecké výpovědi [REDAKCE] – matky nezletilé poškozené.

47. Obžalovaný [REDAKCE] si byl *dle obsahu vlastní výpovědi* u každého sexuálního útoku jednoznačně vědom absolutní nehybnosti a pasivity nezletilé poškozené. Obžalovaný prokázal *lhostejný postoj* k psychickému stavu nezletilé poškozené, kterou tvrze u sexuálních skutků nijak nesledoval, ovšem pro naprostý nedostatek projevu poškozené v rámci vykonaného pohlavního styku nebo pokusů o soulož postupoval vědomě a srozuměně *s aktivním využíváním bezbrannosti* poškozené, neschopné vzdoru pro akutní stresovou reakci tzv. *zamrznutím*, která se podávala jak ze svědecké výpovědi nezletilé [REDAKCE], tak z obsahu znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, znalkyně MUDr. Evy Čákové. Nemá význam, že obžalovaný [REDAKCE] by nepochybně *psychický stav*, ve kterém se poškozená od počátku jednotlivých sexuálních útoků vždy nacházela, nedokázal psychiatricky titulovat jako akutní stresovou reakci. Pro krytí úmyslného zavinění je relevantní, že obžalovaný [REDAKCE] *bezpečně dokázal* vnímat nastalou akutní psychickou poruchu z nulové aktivity v chování nezletilé poškozené, která byla ve stejné podobě přítomna *ve veškerých případech* sexuálního jednání obžalovaného a doznala případné změny *až po odeznění* zamrzlého stavu poškozené po výkonu podstatné části sexuálního útoku.
48. Obžalovaný [REDAKCE] v bodě 5. výroku I. o vině rozsudku proti nezletilé poškozené [REDAKCE] s cílem dosažení vlastního pohlavního uspokojení, minimálně u 1. skutkového případu, využil i fyzické síly a tělesné převahy, neboť ji v moři chytil ze zadu za boky těla, aby se mohl pokoušet proniknout penisem ve vodě do vagíny poškozené a vykonat s ní soulož, což v jednom případě po opakovaných pokusech částečně dokázal. Je tedy zřejmé, že pokud se v moři obžalovaný *opakovaně pokusil* zasunout penis do vagíny poškozené a dosáhl i *částečného průniku*, musel vyvinout adekvátní *vyšší fyzickou sílu* nejméně držením části těla poškozené. Jednalo se tak o donucení k pohlavnímu styku *násilím*. Obžalovaný [REDAKCE] u hlavního líčení vypověděl, že držel poškozenou za zadní část těla malou silou, avšak dodal, že síla úchopu odpovídala tomu, aby byl schopen do vagíny poškozené v moři vsunout penis. Násilí nebylo natolik výrazné intenzity a nemělo zásadní dopad na výměru uloženého trestu odnětí svobody. Pro vyhodnocení sexuálních skutků v moři jako znásilnění bylo mimoto dostačující již shledání *zneužití bezbrannosti* nezletilé poškozené, jež bylo založeno i na nemožnosti dovolat se rychlé pomoci, plavala-li s kruhem v moři a nacházela-li se sama s obžalovaným ve vodě se značnou vzdáleností od břehu, takřka u bójek. Jak obžalovaný ve výpovědi u soudu aproboval, nezletilá tehdy standardně plavala s kruhem. Okolnost, že poškozená toho času nebyla natolik zdatnou plavkyní, musela nutně *zásadní měrou* ovlivnit psychický bezbranný stav nezletilé poškozené, která zpočátku nebyla schopna jakkoli vzdorovat sexuálnímu útoku.
49. V případech v bodě 7. výroku I. o vině rozsudku obžalovaný [REDAKCE] *jednal v domněn*í, že nezletilá poškozená spí, neuvědomuje si sexuální útoky, a že tedy toho času absolutně není schopna reagovat na sexuální jednání ze strany obžalovaného od počátku fyzickým či slovním odporem. Úsudek o takovém bezbranném stavu u poškozené byl pro obžalovaného *zřetelně patrný* z předstírání spánku nezletilé, které bylo spjato s nedostatkem slovních projevů a fyzických pohybů těla poškozené v době sexuálních útoků.

50. Nebyl-li u znásilnění patrný faktický fyzický nebo výslovný slovní odpor poškozené s pohlavním stykem, avšak jen psychicky – fyzický bezbranný stav nezletilé oběti, potom útoky znásilnění obžalovaný spáchal u základní i kvalifikované skutkové podstaty nejméně v úmyslu nepřímém dle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku.
51. Zavinění vyjadřuje vnitřní vztah pachatele k následku jednání. Subjektivní stránka je psychickým stavem pachatele, který nelze přímo pozorovat, a na zavinění je proto třeba usuzovat ze všech okolností případu, které byly se spácháním činu spjaty. Závěr o zavinění obžalovaného ve formě minimálně nepřímého úmyslu – srozumění s následkem dle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku – byl ve věci podložen výsledky dokazování. Relevantní byly skutečnosti, za kterých se sexuální útoky staly, kdy se nezletilá nacházela ve stavech akutních stresových poruch – tzv. zamrznutí, které byly *materiálně* pro obžalovaného seznatelné pro prakticky absolutní nehybnost a absenci slovních projevů poškozené. Obžalovaný [REDAKCE] vystupoval *aktivně lhotejně* k psychickému stavu nezletilé poškozené v době skutků, neboť na poškozenou tvrzeně zásadně nehleděl a ztuhlého psychicky-fyzického stavu poškozené takto ve výsledku *srozuměně využíval*.
52. Pro nepřímý úmysl je charakteristická i lhotejnost k následku, která musí vyjadřovat *kladný vědomý a volní vztah* pachatele k tomu, zda takový následek nastane nebo nenastane, s tím, že pachatel si takový následek umí podle mu známých skutečností představit – srozumění, respektive smíření s následkem. Složka vědění je podmínkou složky volní v tom smyslu, že bez vědomostní složky nelze naplnit volní složku (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17. 2. 2016, sp. zn. 5 Tdo 1467/2015). Obžalovaný věděl, že by vykonáním pohlavního styku, nebo pokusy o soulož s nezletilou poškozenou, mohl *zneužívat bezbrannosti* oběti a takto porušit nejméně zájem na ochraně lidské důstojnosti v sexuální oblasti, a pro takový případ byl s následkem srozuměn ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku o nepřímém úmyslu.

Těžká újma na zdraví

53. Soud posuzoval, zda trestným činem znásilnění vznikla u poškozené [REDAKCE] těžká újma na zdraví, která je znakem kvalifikované skutkové podstaty podle § 185 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku. V rozsahu původní obžaloby ze zločinu pohlavního zneužití by způsobení těžké újmy na zdraví bylo podřazeno pod aplikaci § 187 odst. 3 tr. zákoníku. V návaznosti na provedené důkazy však *nebylo možno* spolehlivě u nezletilé poškozené dovozovat následek těžké újmy na psychickém zdraví, nebo *nejméně nikoli* v dostatečné příčinné souvislosti s trestným jednáním obžalovaného.
54. Znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, znalkyně MUDr. Evy Čákové, bylo prokázáno, že nezletilá poškozená [REDAKCE] vykazovala v době sexuálních útoků *akutní stresové reakce*, které jsou však natolik přechodného rázu, že nemohly vést k vyhodnocení vzniku těžké újmy na zdraví. Od roku 2021 se potom u poškozené rozvinula, po gradaci způsobu sexuálních útoků obžalovaného [REDAKCE] vkládáním prstů do vagíny a pokusy o dosažení soulože, *porucha přizpůsobení*, která je přechodným psychiatrickým onemocněním F 43.2 podle metodiky MKN 10 a v rámci které došlo k příznaku ve formě *závažné disharmonizace psychického vývoje* poškozené, kterou znalkyně psychiatricka označovala za zásadní z pohledu zásahu do psychického zdraví nezletilé. Na poškozené [REDAKCE] byly v době znaleckého vyšetření a nadále jsou patrný tyto disharmonizační psychické projevy: sebepoškozování se řezy na ruku/nohou a obnovování jizev s cílem nezapomenout na sexuální skutky obžalovaného (ad svědecká výpověď matky [REDAKCE]), pocity strachu a úzkosti z možného dalšího ohrožení, averze k mužům, afektivní labilita (ad lékařská zpráva [REDAKCE] z Ambulance dětské a dorostové psychiatrie ze dne [REDAKCE] 2024 na č. l. 236), nestabilní spánek a nedostatek nočního spaní (ad svědecká výpověď [REDAKCE]), odmítání většího kontaktu s jinými lidmi mimo docházku do školy, odpírání ženskosti ve spojení s chlapeckým stylem oblékání a úvahou o změně pohlaví s odůvodněním, že tělo dívky zapříčinilo sexuální skutky obžalovaného (ad svědecká výpověď matky [REDAKCE], nebo samotný znalecký psychiatrický posudek). Problémy ve školském zařízení, včetně zhoršení známek, nesoustředěnosti a nezapadnutí do kolektivu vrstevníků,

o kterých vypovídala svědkyně [REDAKCE], byly spjaty i se *sociálně úzkostnou poruchou*, která provázela poškozenou od dětského věku už před jednáním obžalovaného [REDAKCE]. Od [REDAKCE] 2023 nezletilá [REDAKCE] začala užívat psychiatrickou medikaci lékem [REDAKCE] v rozsahu 3 tablet denně. Od [REDAKCE] 2024 poškozená i fakticky dochází do psychiatrické ambulance k [REDAKCE].

55. Nebyla shledána *posttraumatická stresová porucha* u nezletilé poškozené, které vznikla *středně těžká újma na zdraví* v důsledku závažné disharmonizace psychického vývoje. Znalkyně z odvětví psychiatrie MUDr. Eva Čápková nevymezila nastalý následek na psychickém zdraví poškozené jako vážnou duševní poruchu, kterou by bylo možno považovat za těžké psychiatrické onemocnění. Užívání léku [REDAKCE] v počtu 3 tablet denně nemá charakter zásadní psychiatrické medikace, která by *sama o sobě* znamenala citelné zhoršení psychického stavu poškozené oproti době znaleckého vyšetření. Pro závažnou duševní poruchu nenasměňuje i četnost probíhajících návštěv na psychiatrii, jak byla zvolena lékařkou [REDAKCE]. Podle zprávy ze dne [REDAKCE] 2024 byla poslední konzultace vykonána dne [REDAKCE] 2024 a na kontrolu se má poškozená dostavit až k datu [REDAKCE] 2024 (č. l. 241).
56. Konstatace *posttraumatické stresové poruchy* podle zprávy praktické dětské lékařky [REDAKCE] ze dne [REDAKCE] 2023 (č. l. 237) *jednak* není důkazně určující se zřetelem k nedostatku odpovídající kompetence k diagnóze duševní poruchy ze strany pediatra namísto psychiatra, *jednak* nekoreluje s ostatními důkazy, když posttraumatická stresová porucha byla vzhledem k absenci příznaků tehdy vyloučena znaleckým posudkem psychiatricky MUDr. Evy Čápkové v návaznosti na znalecké vyšetření konané dne [REDAKCE] 2023, tj. *2 měsíce před* odkazovanou lékařskou zprávou [REDAKCE]. *K dekompenzaci* psychického stavu poškozené [REDAKCE] v dalším období bezpochyby došlo, respektive symptomy poruchy přizpůsobení trvaly, avšak nelze spolehlivě seznat, *kteřá z příčin a jak podstatnou měrou* se u nezletilé podílela na prohloubení disharmonizace psychického vývoje.
57. Není možno *nade vše pochybnost* dovozovat, že psychiatrická medikace, četnost sebepoškozování, nedostatek spánku v noční době, návratové vzpomínky a noční můry, pocity strachu a úzkosti, úvahy o změně pohlaví, nebo i výchovné problémy v rámci docházky do školy a omezení kontaktu s jinými lidmi než s rodinou, jsou skutečnostmi, které výlučně vzešly ze spáchaného sexuálního jednání obžalovaného [REDAKCE]. Skutky pachatele *obecně nemusí* být výhradní příčinou újmy na zdraví u poškozené osoby, avšak je nezbytné otázku příčinného vztahu jednání a následku nastolit s natolik silným podkladem, aby pachatelův čin byl pro vznik či dekompenzaci následku *dostatečně významným* skutkovým titulem, že by případně vyhodnocená *těžká újma na zdraví* byla kryta příčinnou souvislostí s rozhodným skutkem. Na trvající disharmonizaci psychického vývoje poškozené [REDAKCE], která po dobu takřka 2 let není v kontaktu s obžalovaným a u které v době znaleckého vyšetření ke dni [REDAKCE] 2023 nebyly patrné známky posttraumatické stresové poruchy, nebo jiné těžké psychické poruchy, mohl mít vliv jak *průběh trestního řízení*, tak *okolností* na straně osoby jmenované nezletilé, u které mimo jiné extendovalo kožní onemocnění lupénkou, *včetně* rodinných změn a atmosféry, kdy *matka* [REDAKCE] má zhoršené úzkostné neurotické stavy, pro které byla zesílena psychiatrická medikace lékařkou [REDAKCE] (č. l. 193), *sestra* [REDAKCE] se ze společné domácnosti odstěhovala, protože neunesla tíživou emoční situaci, a *bratr* [REDAKCE] se opakovaně pokusil o sebevraždu. Osobnost nezletilé poškozené [REDAKCE] se vyvíjela nevyváženě a disharmonicky *od dětství*, i před sexuálními zásahy obžalovaného. V raném školním věku se u ní začaly projevovat neurotické úzkosti se sociálními fobiemi a společenské vztahy i zapojení do vrstevnického kolektivu byly komplikované. Poškozená byla a je bez kontaktu s kamarády pro obranný distanc, nedůvěru a nejistotu. V sebepoškozování se řeznými ranami mohla nezletilá poškozená započít i pro nápodobu, kterou nabyla od sestry [REDAKCE] (č. l. 86 znaleckého posudku psycholožky Mgr. Lenky Čermákové). Onemocnění lupénkou vnímá poškozená dehonestujícím způsobem jako narušení tělesné integrity, kdy i pro tento kožní defekt *odmítá tělo* (ad znalecký posudek psycholožky Mgr. Lenky Čermákové

na č. 1. 85). Nezletilá [REDAKCE] nezná biologického otce. Vyrůstala po dobu 7 let se starším druhem matky [REDAKCE], o kterém dodatečně zjistila, že vlastním otcem není. Po rozchodu otčíma s matkou prožívala druhou vážnou ztrátu blízké osoby. Další mužská postava v rodině – [REDAKCE] dlouhodobě poškozenou [REDAKCE] [REDAKCE] sexuálně napadal, což představovalo *psychosexuální trauma*, které negativně ovlivnilo strukturování osobnostních vlastností a postojů nezletilé. Není však možné jednoznačně stvrdit *míru významu* sexuálního chování obžalovaného pro vážnost dekompenzace psychického stavu poškozené.

58. Disharmonizaci psychického vývoje po aktech znásilnění poškozené bylo nutno vzít v potaz jako podstatnou negativní okolnost pro ukládání trestu obžalovanému, avšak tato součást poruchy přizpůsobení nebyla posouzena jako prokazatelná těžká újma na zdraví v rozsahu kvalifikované skutkové podstaty zločinu znásilnění podle § 185 odst. 3 písm. c) tr. zákoníku.
59. Těžkou újmou na zdraví se rozumí jen vážná porucha zdraví nebo jiné vážné onemocnění. Za těžkou újmu na zdraví je zákonem označena mimo jiné delší dobu trvající porucha zdraví [§ 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku], za kterou lze *zásadně* považovat dobu minimálně 6 týdnů za předpokladu, že po tuto dobu trvala vážná porucha zdraví (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 18. 10. 1968, sp. zn. 7 Tz 64/68, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. 18/1969). Jako těžká újma na zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku se bere nejen delší dobu trvající vážná porucha zdraví fyzického, avšak i duševního, popřípadě delší dobu trvající duševní onemocnění, včetně posttraumatické stresové poruchy, kterou znalkyně MUDr. Eva Čáповá u nezletilé poškozené neshledala (viz např. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 2. 7. 1980, sp. zn. 4 To 24/80, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. 9/1981, nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 20. 2. 2014, sp. zn. 6 Tdo 122/2014).
60. Aby se jednalo o těžkou újmu na zdraví, musela by porucha přizpůsobení ve formě disharmonizace psychického vývoje být psychiatricky vážnou a poškozenou citelně omezovat v obvyklém způsobu života po dobu nejméně 6 týdnů a více, a to *v příčinné souvislosti* se skutky znásilnění (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 7. 2017, sp. zn. 8 Tdo 751/2017, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. 29/2018). Z pohledu trestného činu znásilnění však nebylo možno spolehlivě dovozovat, jednak zda vznikla vážná – těžká porucha/onemocnění, jednak zda vykonané sexuální ataky byly důvodem podstatného omezení obvyklého způsobu života poškozené.
61. Soud dodává, že znalecký posudek z odvětví psychiatrie MUDr. Evy Čáповé byl pokládán za úplný, kdy soud *nepovažoval za potřebné* vyžádat doplněk znaleckého posudku, nebo znalecký posudek revizní.

Ohrožování výchovy dítěte

62. Obžalovaný [REDAKCE] se dále dopustil přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, když úmyslně ohrozil mravní vývoj nezletilé poškozené sváděním k nemravnému životu. Jedná se o delikt, který má za následek ohrožení mravního vývoje dítěte, a naopak není zapotřebí, aby došlo k faktickému narušení mravního vývoje poškozené osoby (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 6. 2019, sp. zn. 8 Tdo 600/2019, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. 50/2019). Pokud obžalovaný v [REDAKCE] 2021 na společné dovolené na ostrově [REDAKCE] v Řecku ve večerních hodinách na hotelovém pokoji *masturboval před nezletilou poškozenou* bezprostředně poté, co vstoupila do místnosti, ve které ležel na posteli se spící družkou [REDAKCE] – matkou poškozené, naplnil všechny znaky skutkové podstaty přečinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.
63. Sváděním k nemravnému životu se rozumí buď přímá výzva slovem či skutkem, nebo i takové jednání pachatele před dítětem, které je způsobilé vyvolat zájmy a návyky vedoucí k nemravnému životu. Jde o úmyslný čin, který se podobá návodu a musí být reálně schopen nepříznivě mravně

ovlivnit dítě mladší 18 let. Nemusí se jednat o působení trvající delší dobu či opakované, avšak i o jednorázový akt dosahující adekvátně vysoké závažnosti, který by mohl dítě do budoucna negativně ovlivnit zásahem do morálky a vyvoláním společensky nežádoucího přístupu k obecně uznávaným civilním pravidlům, respektive znamenat nebezpečí deformace běžného vývoje vnímání sexuality a vytvoření předpokladů pro závadové chování a nemravný život dítěte (ad např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 6. 2019, sp. zn. 8 Tdo 600/2019, bod 23., nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 26. 9. 2018, sp. zn. 7 Tdo 685/2018).

64. Z hlediska charakteru protiprávního jednání obžalovaného ve výroku I. o vině rozsudku podléhal přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, s ohledem na svou relativní nevýznamnost oproti trestnému činu znásilnění podle § 185 tr. zákoníku, *faktické konzumpci* (zásada *de minimis non curat praetor*), včetně masturbace nad tělem nezletilé poškozené v bodě 7. Faktická konzumpce je chápána jako případ, kdy jeden trestný čin je prostředkem disproportionálně menšího významu ve srovnání se základním trestným činem, nebo méně významným produktem základního trestného činu. Faktická konzumpce je pak důvodem vylučujícím jednočinný souběh trestných činů (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 21. 8. 2019, sp. zn. 3 Tdo 962/2019). Skutečnost, že se v konkrétním případě jedná o faktickou konzumpci, nelze opírat jen o srovnání trestních sazeb trestných činů v jednočinném souběhu, ovšem je nutné vzít v úvahu faktický průběh skutku. Podle okolností, za kterých byl čin spáchán, a se zřetelem k povaze a závažnosti činu bylo možné u obžalovaného [REDAKCE] *ve výroku I. o vině rozsudku* dojít k závěru o faktické konzumpci trestného činu ohrožování výchovy dítěte v poměru ke zvlášť závažnému zločinu znásilnění (*obecně* usnesení Nejvyššího soudu ze dne 12. 1. 2011, sp. zn. 8 Tdo 1499/2010, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. 35/2011).
65. Skutek ve výroku II. o vině rozsudku však dosahoval úrovně vzniku trestní odpovědnosti za přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, když tento samostatný skutkový děj nemohl být podřazen pod skutkovou podstatu trestného činu znásilnění podle § 185 tr. zákoníku a vykazoval možný závažný důsledek pro mravní vývoj nezletilé, pokud obžalovaný masturboval před poškozenou ve věku [REDAKCE] let, *jednak aby* tento pohlavní akt přímo pozorovala, *jednak v momentu*, kdy ležel vedle spící matky poškozené, za kterou se poškozená do hotelového pokoje dostavila.
66. Obžalovaný věděl, že by masturbací před zraky poškozené ve věku [REDAKCE] let mohl porušit/ohrozit zájem na ochraně mravního vývoje nezletilé, a pro tento případ byl s následkem minimálně srozuměn. Jednal tedy *v nepřímém úmyslu* podle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku.

Trest

67. V rámci stanovení druhu a výměry trestu soud hodnotil povahu a závažnost spáchaných trestných činů, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného, dosavadní způsob života a možnosti nápravy obžalovaného. Dále bylo posuzováno i chování obžalovaného po spáchání činů. Konečně soud hodnotil i účinky a důsledky, které lze očekávat od trestu pro budoucí život obžalovaného.
68. Povaha a závažnost trestných činů jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činy dotčen, způsobem provedení a následky činů, okolnostmi, za kterých byly činy spáchány, osobou pachatele, mírou zavinění a pohnutkou, záměrem nebo cílem. Soud musí při stanovení druhu a výměry trestu hodnotit polehčující a přitěžující okolnosti podle § 41 a § 42 tr. zákoníku, dobu, která uplynula od spáchání trestných činů, případnou změnu situace a délku trestního řízení, trvalo-li nepřiměřeně dlouhou dobu.
69. Obžalovanému [REDAKCE] byl uložen **úhrnný trest** podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku. Uložení úhrnného trestu dopadá na případy, odsuzuje-li soud obžalovaného za 2 nebo více trestných činů.
70. Obžalovaný [REDAKCE] se u hlavního líčení *doznal* k celé skutkové části jednání podle obžaloby. Nesouhlasil s právní kvalifikací znásilnění podle § 185 tr. zákoníku, tj. že by zneužíval bezbrannosti nezletilé poškozené a donutil ji opakovaně k pohlavnímu styku. Skutkové majoritní *doznání*

a upřímnou lítost obžalovaného bylo přesto možno hodnotit jako polehčující okolnosti ve smyslu § 41 písm. l), o) tr. zákoníku.

71. Negativní je, že u obžalovaného absentovala dostatečná *faktická sebereflexe*. U hlavního líčení *výslovně tvrdil*, že po výkonu jednotlivých sexuálních ataků, nejméně po útocích v Řecku v [REDAKCE] roku 2021, si uvědomoval špatné jednání proti nezletilé poškozené ve věku [REDAKCE] a [REDAKCE] let, jakož i možnou sexuální deviaci, pro kterou měl sníženou ovládací schopnost. Obžalovaný však ani po vlastním seznámení se s obsahem spisového materiálu *nezabýval* dobrovolnou sexuologickou léčbu ani žádnou terapii ohledně sexuální deviace, která mu byla potvrzena znaleckým posudkem psychiatra. *Neposkytl ani nenabídl* nezletilé poškozené například písemnou formou přes ustanovenou zmocněnkyni nebo zákonnou zástupkyni peněžní satisfakci psychické újmy. Po odkrytí sexuálních útoků nezletilou poškozenou [REDAKCE] členům rodiny na společné dovolené v Řecku v roce 2022 žádal obžalovaný svou družku [REDAKCE] – matku poškozené, aby neoznamovala čin Policii ČR. Ač nejde obecně o nestandardní přístup pachatele trestného činu ve stresu po odhalení, obžalovaný [REDAKCE] *tímto neprokazoval* adekvátní náhled na skutky proti nezletilé poškozené, když se pouze pokoušel ochraňovat sebe před trestním stíháním a dílem trestný čin popíral. V přípravném řízení ve výpovědi obviněného *rezolutně odmítl* skutek ve výroku II. o vině rozsudku, který prakticky označoval za účelovou lež poškozené (č. l. 111 p. v.). Ve spise je dále založena SMS komunikace ze [REDAKCE] 2022 z mobilního telefonu [REDAKCE] na telefonním čísle [REDAKCE], ve které obžalovaný z telefonního čísla [REDAKCE] odeslal i zprávy: „Já jsem nic neudělal, prosím, udělám cokoli/jenom ne policii, prosím Tě moc/ne policii a soud a zmizím... (č. l. 150 – 151).
72. I kdyby mimoto bylo pravdivé tvrzení obžalovaného [REDAKCE], že se cca před rokem oproti datu konání hlavního líčení jedenkrát pokusil vyhledat odbornou pomoc, ač si nepamatoval, u jakého zdravotnického/poradenského subjektu, *nejednalo by se* o dostatečný přístup, kterým by obžalovaný, sám se dovolávající neschopnosti ovládat se v sexuálním jednání proti nezletilé poškozené, prokazoval snahu po nápravě a vyloučení rizika recidivy.
73. Bylo možno konstatovat polehčující okolnost dosavadního vedení *řádného života* dle § 41 písm. p) tr. zákoníku, neboť v opisu z rejstříku trestů ani v opisu z evidence přestupků nemá obžalovaný žádný záznam. Pozitivní skutečností dále je, že není závislý na návykových látkách a je řádně zaměstnán. Z pohledu osoby obžalovaného bylo však nutno vzít v potaz, že páchal sexuální útoky na nezletilé poškozené okolo 1,5 roku, kdy rozhodně nelze usuzovat, že by šlo o exces z řádného života obžalovaného, který touto závažnou protiprávní formou jednal dlouhodobě. Pokračování v činu *po delší dobu* bylo přítěžující okolností podle § 42 písm. m) tr. zákoníku, shodně jako spáchání *více (2) trestných činů* dle § 42 písm. n) tr. zákoníku. Významné *prohloubení disharmonizace* psychického vývoje poškozené jako součást poruchy přizpůsobení bylo dalším negativním razantním faktorem, který ovlivnil uložení trestu pro obžalovaného.
74. Soud ve výroku o trestu dle § 39 odst. 7 písm. c) tr. zákoníku zohlednil i *pokus* znásilnění v kvalifikované skutkové podstatě v intencích § 185 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku v případech, kdy vsunutí penisu do vagíny poškozené nebylo dokonáno. V trestové otázce byla zvažována i forma zavinění, která u znaku *zneužití bezbrannosti* poškozené v rámci trestného činu znásilnění dosáhla nejméně *nepřímého úmyslu* dle § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku.
75. Zásadní měrou byla brána v úvahu *zmenšená přičetnost* obžalovaného během doby činů z titulu § 27 tr. zákoníku, neboť podle znaleckého posudku psychiatra trpí duševní poruchou – [REDAKCE], pro kterou toho času vykazoval podstatně – nadpolovičně sníženou schopnost ovládat páchané jednání.
76. Pro obžalovaného se nyní bude jednat o *první výkon* nepodmíněného trestu odnětí svobody.
77. Soud u druhu a délky trestu komplexně vyhodnotil všechny okolnosti případu. Za přiměřený **úhrnný trest** v zákonné trestní sazbě, která podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku činí 5 až 12 let odnětí svobody, shledal soud vzhledem k osobě obžalovaného a zásadním skutkovým okolnostem věci

trest odnětí svobody mírně nad spodní hranicí trestní sazby stanovené zákonem, a to trest v trvání **5 let a 6 měsíců**. Nejedná se o trest mírný ani nelegitimně přísný. Soud pokládal za proporcionální uložit obžalovanému trest odnětí svobody ve výměře 5 let a 6 měsíců, a nikoli trest delší/kratší.

78. Lze akcentovat, že i kdyby obžalovaný prohlásil vinu i v rozsahu změny právní kvalifikace na trestný čin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, nebylo by pro závažné okolnosti případu adekvátní aplikovat mimořádné snížení trestu odnětí svobody pod dolní hranici zákonné trestní sazby dle § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku. Trest odnětí svobody v trvání 5 let a 6 měsíců se jevil pro obžalovaného za spáchané trestné činy dostatečně účelným trestem.
79. Účelem trestu v obecném smyslu je ochrana společnosti před kriminalitou. Trest ukládaný pachateli v sobě spojuje jak moment trestní represe a prevence ve vztahu k pachateli (individuální represe a individuální prevence), tak i moment výchovného působení na ostatní členy společnosti (generální prevence). Prevenci i represí je třeba chápat v každém individuálním případě vyváženou formou, neboť jen pak individuální prevence působí jako prostředek prevence generální. Povýšení momentu trestní represe by ve skutečnosti znamenalo trestání v rozporu se zákonem (z nálezů Ústavního soudu ČR ze dne 23. 4. 1998, sp. zn. IV. ÚS 463/97). Soud dovodil, že bude-li obžalovaný ve výkonu trestu odnětí svobody *poprvé*, bude nepodmíněný trest odnětí svobody 5 let a 6 měsíců pro obžalovaného ponaučením, aby nepáchal trestné činy a vymezil se proti sexuálními nedovoleným atakům. Nebylo tak nutno působit na obžalovaného delším trestem odnětí svobody.
80. Soud zdůrazňuje pro výměru nepodmíněného trestu odnětí svobody u spodní hranice zákonné trestní sazby mimo jiné skutečnost, že obžalovanému [REDAKCE] bylo současně uloženo ochranné opatření – *ochranné léčení sexuologické* v ambulantní formě, které se bude významně podílet na nápravě obžalovaného. Soud má za to, že uloženým druhem a délkou trestu, ve spojení s ochranným opatřením, bude účelu trestních sankcí plně dosaženo.
81. Účel trest naplní v kontextu s ochrannou sexuologickou léčbou, když trestné činy znásilnění a ohrožování výchovy dítěte byly páčány pod vlivem sexuální deviace, která podstatnou měrou zasáhla ovládací složku jednání obžalovaného. Lze důvodně předpokládat, že kombinace trestu odnětí svobody a ochranného léčení obžalovaného od recidivy odradí.
82. Soud dodává, že nespatořoval důvod k použití § 58 odst. 1 nebo § 58 odst. 6 tr. zákoníku o *mimořádném snížení* trestu odnětí svobody pod dolní hranici zákonné trestní sazby prizmatem spáchání 2 trestných činů, dlouhodobosti páčání znásilnění, skutkových dopadů na psychické zdraví nezletilé poškozené, které bylo v době činu [REDAKCE] a [REDAKCE] let, i nedostatečné míry sebereflexe obžalovaného. Možnosti nápravy obžalovaného [REDAKCE] nelze hodnotit izolovaně (ad usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 10. 2012, sp. zn. 11 Tdo 408/2012). V souzené věci se nejednalo o takový souhrn okolností, které se v obdobné kvalitě u trestného činu znásilnění *běžně nevyskytují* a které by výrazně snížily závažnost spáchaného zločinu (srov. obecně usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 5. 2014, sp. zn. 8 Tdo 550/2014, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. 24/2015, nebo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 28. 11. 2018, sp. zn. 5 Tdo 1356/2018, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. 28/2020).
83. Pro výkon trestu odnětí svobody byl obžalovaný v souladu s ustanovením § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku zařazen do **věznice s ostrahou**, neboť nebyly dány podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.

Ochranné opatření

84. Znalcem MUDr. Janem Kolomazníkem bylo ve znaleckém posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, pro obžalovaného [REDAKCE] doporučeno ochranné sexuologické léčení v ambulantní formě. U hlavního líčení znalec psychiatr nevyklučoval ani vhodnost přímého

uložení ústavní ochranné léčby, kdy však zdůraznil, že bude-li obžalovaný [REDAKCE] řádně spolupracovat v rámci ambulantního ochranného sexuologického léčení a získá-li náhled na sexuální deviaci, postačovala by nyní ambulantní léčba. Soud *ochranné sexuologické léčení v ambulantní formě* obžalovanému podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 4 tr. zákoníku uložil, neboť obžalovaný spáchal *primárně* závažný trestný čin znásilnění ve stavu vyvolaném duševní sexuální poruchou – hebefilií a pobyt obžalovaného na svobodě by byl bez ochranné sexuologické léčby společností nebezpečný. Ochranné léčení má představovat jak trestní sankci, tak formu odborné pomoci pro obžalovaného, potažmo sloužit ochraně společnosti.

85. Trestní zákoník v § 99 odst. 2 písm. a) uvádí podmínky pro fakultativní uložení ochranné léčby, pokud pachatel spáchal čin ve stavu vyvolaném duševní poruchou a pobyt pachatele na svobodě je společností nebezpečný. Výkladem a podle judikatury (viz např. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30. 9. 2015, sp. zn. 4 Tdo 1127/2015) lze logicky seznat, že právní úprava necílí jen na aktuální faktickou nebezpečnost pachatele činu pro společnost, je-li na svobodě, avšak současně na budoucí stav, který by nastal či mohl reálně nastat, kdyby pachatel nebyl podrobován ochrannému léčení. U obžalovaného je riziko recidivy protiprávního sexuálního jednání proti nezletilým dívkám znatelně dáno, pokud pokračoval v činu po delší dobu s podstatně sníženou ovládací schopností. *Ústavní forma* ochranného léčení nebyla pro ochranu společnosti vyhodnocena jako nezbytná, s ohledem na znalecký závěr psychiatra a současně uložený nepodmíněný trest odnětí svobody.

Náhrada nemajetkové újmy

86. Soud podle § 228 odst. 1 tr. řádu rozhodl o povinnosti obžalovaného [REDAKCE] k náhradě nemajetkové újmy, která byla *v příčinné souvislosti* se skutky spáchanými obžalovaným.
87. Poškozená **nezletilá** [REDAKCE] v trestním řízení vznesla přes ustanovenou zmocněnkyni požadavek na náhradu nemajetkové újmy v částce 800 000 Kč. Obžalovaný zejména trestným činem znásilnění zasáhl do *osobnostních práv* poškozené. Právy na ochranu osobnosti jsou mimo jiné právo na zdraví, svobodu a důstojnost (§ 81 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, dále jen „obč. zák.“). Tato práva byla u poškozené [REDAKCE] závažnou formou ze strany obžalovaného porušena. Obžalovaný způsobil nezletilé poškozené psychickou újmu z titulu opakovaných sexuálních ataků osaháváním na intimních partii těla, penetrací a souloží nebo pokusy o soulož, kterých se dopouštěl okolo 1,5 roku v době, kdy bylo poškozené [REDAKCE] či [REDAKCE] let.
88. Nezletilá [REDAKCE] má návratové vzpomínky na sexuální jednání obžalovaného, jež vedlo k prohloubení disharmonizace psychického vývoje. Poškozená je od [REDAKCE] 2023 psychiatricky medikována, dlouhodobě prožívá pocity strachu a úzkosti, sebepoškozuje se, odmítá ženskost těla, uvažuje o změně pohlaví, omezuje kontakt s lidmi, až na docházku do školy, a v noci špatně spí, nebo má noční můry – ač bez doloženého vzniku posttraumatické stresové poruchy, respektive bez možnosti konstatování natolik vážné poruchy psychického zdraví v příčinném vztahu se skutky obžalovaného, která by byla těžkou újmou na zdraví. Na zadostiucnění v penězích má nezletilá poškozená nepochybný nárok (viz usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19. 6. 2013, sp. zn. 8 Tdo 46/2013, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu pod č. 14/2014).
89. Soud podle § 2957 obč. zák. zohlednil u způsobu i částky náhrady nemajetkové újmy okolnosti hodné zvláštního zřetele, a to úmyslný zásah obžalovaného do osobnostních práv poškozené. Nezletilá poškozená uplatnila nárok na náhradu nemajetkové újmy, ve smyslu občanského hmotného práva za duševní útrapy, v částce 800 000 Kč, která byla podle okolností věci a zřejmých dopadů na psychiku poškozené shledána jako průkazně proporcionální v poloviční částce 400 000 Kč. V příčinné souvislosti se spáchanými skutky by nebylo *bez dalšího dokazování* možno nemajetkovou újmu u poškozené – duševní útrapy jednoznačně kvantifikovat vyšším rozsahem částky peněžité náhrady, neboť nezletilá nebyla v návaznosti na pokračující dekompenzaci stavu

opětovně znalecky psychologicky ani psychiatricky zkoumána, když takový postup by naopak mohl vést ke zhoršení psychického stavu pro sekundární viktimizaci.

90. Soud proto v intencích § 2956 obč. zák., podle kterého bylo třeba odčinit způsobené duševní útrapy poškozené, rozhodl tak, že obžalovaný zaplatí poškozené peněžitou náhradu, která vyvažuje nemajetkovou újmu vzniklou z dlouhodobě se opakujících sexuálních útoků obžalovaného, které citelně psychicky zasáhly do tělesné a duševní integrity poškozené. Náhrada imateriální újmy za duševní útrapy *nezahrnovala* samostatně hmotněprávně stojící nároky bolestného či ztížení společenského uplatnění, *avšak* peněžní satisfakci za nemajetkovou újmu spjatou s psychikou úmyslně sexuálně atakované poškozené, kdy *závažnost disharmonizace* psychického vývoje zasáhla do života nezletilé. Náhradu nemajetkové újmy pak soud s ohledem na způsob jednání obžalovaného a vysokou psychickou zátěž, se kterou byla nezletilá poškozená skutky obžalovaného konfrontována, v adhezním řízení určil na částku [REDAKCE] Kč.
91. Majetkové poměry obžalovaného nejsou výlučně rozhodným kritériem pro stanovení výše náhrady nemajetkové újmy – částka peněžní reparace pouze nemá být likvidační povahy. Nelze brát v potaz jen aktuální majetkovou situaci škůdce, když v případě řádného zaměstnání během nebo po výkonu trestu odnětí svobody by byl i nyní v zásadě nemajetný obžalovaný, který splácí závazky z doložených smluvních úvěrů, nepochybně schopen náhradu nemajetkové újmy v částce [REDAKCE] Kč postupně splácet. Obžalovaný nemá zdravotní omezení k výkonu práce a je obecně schopný dosahovat výdělku. Proklamoval před soudem vůli k nahrazení nemajetkové újmy ve splátkách i v nárokové částce, tj. v rozsahu vyšším, než jaký byl soudem ve výroku rozsudku k odčinění nemajetkové újmy stanoven.
92. Obžalovanému tedy byla podle § 228 odst. 1 tr. řádu uložena povinnost, aby poškozené [REDAKCE], zastoupené zákonnou zástupkyní – matkou [REDAKCE], na náhradě nemajetkové újmy zaplatil částku [REDAKCE] Kč, která byla odpovídající zásahu do osobnostních práv poškozené duševními útrapami. Se zbytkem nároku na náhradu nemajetkové újmy byla nezletilá [REDAKCE] dle § 229 odst. 2 tr. řádu pro nedostatek podkladu pro vyslovení povinnosti k náhradě nemajetkové újmy ve vyšší částce *odkázána* na řízení ve věcech občanskoprávních.
93. Poškozená [REDAKCE] – matka nezletilé poškozené uplatnila v trestním řízení proti obžalovanému [REDAKCE] nárok na náhradu nemajetkové újmy za zásah do osobnostních práv v částce 200 000 Kč, když podstatný zásah do fyzické a duševní integrity nezletilé poškozené [REDAKCE], kterého se dopustil obžalovaný, vnímala s ohledem na následky na psychickém zdraví dcery významně úzkostně a stresově z pozice matky, která je pro nezletilou poškozenou oporou a prožívá s ní denně psychosexuální trauma, kterému byla dcera vystavena a které na ni dopadlo v oblasti osobního života a psychického vývoje. Soud uznal procesní postavení [REDAKCE] jako poškozené ve smyslu § 43 tr. řádu, když obecně z pohledu občanského hmotného práva nelze vyloučit vznik nemajetkové újmy rodiče za zásah do psychického zdraví dítěte ze strany pachatele trestného činu. [REDAKCE] však neměla postavení oběti podle § 2 odst. 3 zákona č. 45/2013 Sb., o obětech trestných činů.
94. Je důkazně nepochybné, mimo jiné z lékařských zpráv k psychickému stavu a pro psychiatrickou medikaci, že poškozená [REDAKCE] se nadále navrácí v mysli ke spáchaným sexuálním útokům obžalovaného [REDAKCE], které vedly k prohloubení disharmonizace psychického vývoje nezletilé. Nelze také zpochybňovat, co musela matka poškozené – [REDAKCE] dlouhodobě s nezletilou dcerou stresově prožívat. Ve svědecké výpovědi [REDAKCE] před soudem se však objevovaly i *mírné sklony k dramatizaci*, například když uvedla, že po dovození v Řecku v [REDAKCE] 2022, kdy se dozvěděla o sexuálním činu obžalovaného proti nezletilé poškozené, nebyla schopna celý měsíc vyjít z domu. Byla-li u výsledku opakovaně soudem dotazována na konkrétní okolnosti, potvrdila, že již v [REDAKCE] 2022 se vracela do zaměstnání.
95. Předepsané léky, které [REDAKCE] užívá, nemají, dle stávajícího dokazování, výlučnou a přímou souvislost se skutky obžalovaného [REDAKCE] proti nezletilé poškozené [REDAKCE].

Podle lékařské zprávy Psychiatrie [REDAKCE] s. r. o. ze dne [REDAKCE] 2023 (č. l. 193) je [REDAKCE] léčena pro neurotické potíže, kdy v [REDAKCE] 2022 došlo k výraznému *zhoršení stavu a navýšení* psychiatrické medikace pro těžkou traumatizaci – tedy psychickými obtížemi zjevně trpěla [REDAKCE] i před nabytím vědomosti o sexuálním zneužívání nezletilé dcery [REDAKCE] druhem [REDAKCE]. Další zdravotní problémy [REDAKCE] v podobě poruchy štítné žlázy a metabolismu lipidů, se zahájením léčby, podle lékařské zprávy [REDAKCE], s. r. o., ze dne [REDAKCE] 2023 (č. l. 194), nebylo možno průkazně označovat za vzniklé v důsledku sexuálního jednání obžalovaného proti nezletilé [REDAKCE].

96. Rozsah nemajetkové újmy u poškozené [REDAKCE] tak důkazně nebyl uchopitelný jakkoli kvantifikovatelnou měrou. S celým nárokem na náhradu nemajetkové újmy proto byla [REDAKCE] dle § 229 odst. 1 tr. řádu pro nedostatek skutkového podkladu k uložení povinnosti nahradit nemajetkovou újmu v konkrétní částce *odkázána* na řízení ve věcech občanskoprávních.
97. Další dokazování k otázce náhrady nemajetkové újmy u poškozených [REDAKCE] a [REDAKCE] by podstatně protáhlo trestní řízení, ve kterém bylo primární rozhodnout o vině a trestu obžalovaného [REDAKCE].

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je řádným opravným prostředkem odvolání, které je možno podat do 8 dnů od doručení opisu rozsudku, a to u Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích. O případném odvolání bude rozhodovat Vrchní soud v Praze. Právo podat odvolání nemá osoba, která se tohoto práva výslovně platně vzdala. Včas podané odvolání má odkladný účinek.

Odvolání může podat

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci nebo zabránění části majetku a
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Osoba oprávněná podat odvolání proti rozsudku pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Protože byl obžalovaný odsouzen i za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, má poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody či nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, právo požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z výkonu trestu odnětí svobody. Žádost poškozeného se pak podává ke Krajskému soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích (viz § 228 odst. 4 tr. řádu).

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Pardubice 23. května 2024

JUDr. Jana Bodečková, Ph.D., v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].